

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

SEPTEMBER - OKTOBER 2013

Misli Thoughts

LETO - YEAR 62

ŠTEVILKA - NUMBER 5

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli september - oktober 2013

VSEBINA

Kraj srečanja.....	3
Praznik Povišanja svetega križa.....	4
Kjer mi zibka tekla je, tega kraja jaz pozabim ne.....	5
Izpod Triglava.....	8
Greetings from Slovenia.....	11
Slovenski klub Jadran.....	11
Sveta Družina Adelaide.....	12
Koncertna turneja.....	14
Iz Kraljičine dežele - QLD.....	15
Bocce Club Gold Coast.....	16
SDM Slovtobefest slovenski oktoberfest.....	16
Sv. Rafael Sydney.....	17
39. slovenski koncert.....	23
Canberra the meeting place for Slovenians	30
Iz kluba Triglav - Mounties Group.....	32
Iz HASA NSW.....	35
Življenje pri slovenskem društvu Sydney.....	36
Še o zmolčani zgodovini.....	38
Vaša pošta.....	39
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	41
Stičišče avstralskih Slovencev.....	46
Oglasi.....	48
Sporočila fotografij.....	50
Fotografije so prispevali.....	50
Vaši darovi.....	50

ČESTITKE GLASU SLOVENIJE
in direktorju Slovenian Media House
g. FLORIJANU AUSERJU
OB 15. OBLETNICI

STIČIŠČA AVSTRALSKIH SLOVENCEV:
<http://www.glasslovenije.com.au>

Več v prihodnji številki.

Kraj srečanja

Le kje smo se že srečali?

Kdaj se bomo spet srečali? V kakšnem spominu ohranjam naše srečanje?

Takšnih in podobnih vprašanj smo vajeni in prav tako smo vajeni iskati odgovore na ta vprašanja, kajti prava srečanja vedno prinašajo srečo, kot je pomenljivo v svojem uvodnem nagovoru omenil veleposlanik Republike Slovenije dr. Milan Balažič na 39. slovenskem mladinskem koncertu v Canberri: slovenska beseda srečanje vsebuje besedo sreča. Tako lahko rečemo, da srečanje prinaša srečo in obratno: sreča prinaša srečanje. Lep in pomenljiv je Gregorčičev verz: Gorje mu, kdor v nesreči biva sam; in srečen ni, kdor srečo uživa sam! Sreča je edina stvar, ki se pomnoži, če jo delimo z drugimi!

Kraj srečanja pomeni v jeziku domorodcev Aborigenov tudi ime našega glavnega mesta – Canberra. In v Canberri, ki letos praznuje svoj stoti rojstni dan, smo se v začetku letošnjega oktobra srečali tudi mnogi Slovenci iz različnih krajev Avstralije na 39. slovenskem mladinskem koncertu. O tem srečanju boste lahko brali kar nekaj zapisov v teh Mislih ter si ogledali foto galerijo tega srečanja. Seveda je tudi več drugih dogodkov, ki so se dogodili med nami ali so napovedani za prihodnje mesece.

Mesec oktober nas vabi tudi k srečanju z molitvijo rožnega venca. V njej se srečujemo z našim Odrešenikom Jezusom ter njegovo in našo Materjo Marijo. Njenemu brezmadežnemu Srcu je na fatimski dan, 13. oktobra letos, papež Frančišek ponovno posvetil in izročil ves svet. Lepa je tudi navada med nami, da pred pogrebom molimo za pokojno osebo sveti rožni venec. Pred durmi je že mesec november, ki nas bo vabil, da obudimo spomine na srečanja z ljudmi, ki so bili del našega življenja, pa so se od nas že poslovili. Njihovo slovo od nas naj tudi nas usmerja na tisto veliko osebno srečanje s Stvarnikom, ki čaka osebno vsakega med nami.

Spet sem se spomnil pesmi: Vse poti, so samo sledi, ki jih srečanja ljudi puste. Ko odroma človek z doma, že mu drug na poti gre...

Naj Vam tudi obisk teh pomladnih Misli prinese košček sreče, da mislimo na Vas in smo z Vami. Bog živi!
pater Ciril A. Božič

Praznik Povišanja svetega križa, 14. september

Križ je starodavno znamenje, ki je obstajalo že pred krščanstvom; spada med prasimbole, skupne vsemu človeštvu. Tisti, ki raziskujejo simboliko znamenj, pravijo, da križ pomeni življenje, je znamenje sreče, svetlobe, toplote, ljubezni, edinosti. Za nas pa ima seveda križ poseben pomen in je znamenje vseh znamenj. Ne samo, da se kristjani po njem prepoznavamo, brez križa tudi odrešeni ne bi bili. Križ je zgovorno znamenje o Jezusovem trpljenju in poveličanju. Obenem je to tudi obljuba in zagotovilo, da bomo poveličani, če bomo vsak dan sprejeli svoj križ in ga zvesto nosili za Jezusom.

V začetku oktobra 2013 sem bil s skupino rojakov iz Melbourne v Canberri, kjer smo si med drugim ogledali srbsko pravoslavno cerkev, v kateri so čudovite freske. V letu, ko obhajamo 1700 let od milanskega edikta, mi je v tej cerkvi vzbudila pozornost upodobitev, kako je imel cesar Konstantin videnje, kjer je dobil sporočilo, da bo v znamenju križa premagal nasilnega Maksencija. Zaradi tega je leta 313 izdal omenjeni edikt in s tem dal vsem prebivalcem cesarstva zagotovila za svobodno izpovedovanje njihovih veroizpovedi ter kristjanom vrnitev cerkva in zaseženega premoženja. Cesarjeva mati Helena je šla v Jeruzalem, da bi počastila tiste svete kraje, kjer je Odrešenik trpel in umrl (tudi to prikazuje stenska slika v omenjeni pravoslavni cerkvi). Skoraj 300 let je bil njegov grob na Kalvariji zasut in križ zakopan globoko v zemljo. Ob kopanju so razkrili grob in našli križ. Leta 335 je bila v Jeruzalemu posvečena cerkev svetega križa. 14. septembra so prvič izpostavili relikvije, to je najdene ostanke križa, na katerem je umrl Jezus Kristus.

Najpomembnejše je, kaj nam pomeni znamenje križa in kako smo kristjani z njim zaznamovani. To, da nas spremlja od rojstva do smrti, lahko opazimo na vsakem koraku. Vprašanje pa je, kako z njim in iz njegovega sporočila živimo. Križ je res v središču naše vere. Vendar pa samo

tak križ, ki je že obsijan z zarjo velikonočnega jutra, z zmagošlavjem Kristusovega vstajenja. To pomeni, da za nas križ ni samo znamenje trpljenja, ampak še bolj znamenje upanja. Kristus ni na križu samo umrl, ampak nas je z njim odrešil. Življenja ni izgubil kot nemočna žrtev, ampak ga je na križu svobodno daroval. Zato je križ znamenje zmage. Ob Kristusovem križu se smemo veseliti svojega odrešenja.

Seveda pa ob besedi križ pomislimo tudi na svoje lastne križe, ki jih moramo prenašati iz dneva v dan. Včasih je ta križ tudi zelo težak in zahteven, tako da kdo pod njim skoraj obupuje. In prav tu kristjani iščemo moč v Kristusovem križu. Pogled na Jezusov križ napravi našega manjšega in lažjega. Predvsem pa nam vliva zaupanje - če sprejmemo svoj križ in ga nosimo za Kristusom, bomo najbolj gotovo in varno prišli do cilja. Ni lahko, vendar druge rešitve ni. Svojega križa si ne moremo izbirati; nič ne pomaga, če bi pred njim bežali; ne moremo ga odložiti, lahko pa z njim odrešujemo sebe in druge. Sveti Frančišek Saleški je o našem križu zapisal takole: »Preden ti ga je poslal, ga je Bog s svojim vsevidnim očesom opazoval, s svojim modrim razumom premislil, s svojo pravičnostjo preizkusil in s svojim ljubečim usmiljenjem ogrel. V obeh rokah ga je pretehtal, ali ni morda za milimeter prevelik, za gram pretežak. Potem ga je blagoslovil, mazilil

s svojo milostjo in navdahnil s svojo tolažbo in še enkrat pogledal nate in na tvoj pogum. Tako prihaja zdaj ta križ naravnost iz nebes k tebi kot Božji klic in kot darilo, da boš po njem postal popolnoma ti sam in da boš našel v Bogu svojo izpolnitev.«

Tako je ta svetnik po molitvi spoznal, da nihče ni postal velik brez križa. Tudi Jezus je bil – dobesedno, pa tudi v resnici – najbolj povišan ravno na križu. In če to velja zanj, ki je Božji Sin, bo verjetno tudi za nas, ki smo navadni ljudje. Božja ljubezen pa nas dviga nad zemeljske tegobe, v znamenju križa bomo zmagali tudi mi. Le sprejeti ga moramo vdano in z zaupanjem ter ga darovati. In takrat, ko se bomo čutili najbolj nemočne, ko nas bo križ najbolj težil, bomo v resnici Bogu najbližje, najbolj povišani.

Verni ljudje vsak dan in vsako pomembno opravilo začnemo z znamenjem križa. Navadno pri tem izgovarjamo besede: »V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.« Prav to ima v mislih človek, ko reče: »Sveti križ božji!«, ali pa tudi: »V božjem imenu!« ko se loti kakšnega dela.

Najslovesneje počastimo podobo križa na veliki petek. V vsaki krščanski hiši naj bi bil križ na vidnem mestu. Pod križem naj bi se družina zbirala k skupni molitvi. Ob križu naj bi se njeni člani učili resnične ljubezni, ki je darovanje za druge. Kadar gremo mimo znamenja križa, ki stoji ob poti, naj pogled nanj obudi v našem srcu misel hvaležnosti za dar odrešenja.

Štefan Krampač SDB

... kjer mi zibka tekla je, tega kraja jaz pozabim ne ...

Štefan Krampač SDB

Čas zibelke je daleč proč. Zame pa tudi kraj, kjer mi je tekla zibelka, ni blizu. Če ne živiš več na tem kraju, lahko prideš nazaj na ta kraj. Prvič po rojstvu sem bil na tem kraju za kratek čas pred 23 leti, ko sem začel pomembno obdobje v svojem življenju – ko sem postal duhovnik. Te dni pa sem zopet prišel, ker sem v življenju doživel zopet nov mejnik – okrogli življenjski jubilej.

V pretekle čase se ne moreš vrniti zares. To je mogoče morda z obujanjem spominov, kolikor jih pač imaš. Na ta način lahko vsaj nekoliko približaš tiste čase. Na tisti čas, ki sem ga preživel v Avstraliji, ni veliko spominov. S petimi leti sem odšel s svojimi starši in sestro, ki se je rodila v Adelaidi, na mamin dom v Prekmurje, na Gornjo Bistrico v župnijo Črenšovci. Iz prvih petih let življenja človek ne odnese veliko spominov, zato je še toliko večja

želja, da bi šel v te kraje in jih bolje spoznal.

To mi je bilo dano že pred 23 leti, ko me je p. Bazilij povabil v rojstni kraj, da tukaj ponovim novo mašo. P. Bazilij je prav leta 1990 smel prvič priti v svojo rojstno domovino. V moji domači župniji se je z menoj veselil nove maše in me nato pospremil v Melbourne, kjer me je prvič srečal kot otroka, ko mi je podelil zakrament svetega krsta. Ponosno je govoril, da sem prvi, ki ga je krstil v Avstraliji, ki je postal duhovnik.

Ko so moji starši prišli leta 1961 v Avstralijo, jim je zelo veliko pomagal. Moja starša sta kot fant in dekle pobegnili iz takratne Jugoslavije v Avstrijo in dobila po nekaj mesecih azil v Avstraliji, čeprav sta takrat želela iti v Kanado. Moj oče je nekaj časa preživel v Baragovem domu. Leta 1962 (15. 9.) je p. Bazilij poročil mojo mamo in očeta. Ko sem bil star

leto in pol, smo se preselili iz Melbourne v Adelaide, kjer je imela mama brata Štefana. Tam se je rodila leta 1966 moja sestra Marija. Zaradi domotožja so se starši odločili, da se vrnejo v domovino. Mama pravi, da tudi zato, ker bi moral jaz začeti hoditi v šolo in je bil to tretutek, ko je bilo treba sprejeti dokončno odločitev: ali ostati v Avstraliji za vedno ali iti nazaj domov.

Morda še nekaj utrinkov iz mojega življenja, iz časa šolanja. V Prekmurju sem obiskoval osnovno šolo in sicer na Srednji Bistrici. V zadnjih letih osnovne šole sem z ministranti hodil na srečanja v Želimlje, kjer so salezijanci imeli malo semenišče – Srednjo versko šolo ali gimnazijo. Na teh duhovnih vajah sem se navdušil za salezijansko življenje in se na koncu osnovne šole odločil, da bom nadaljeval šolanje pri salezijancih. Po dveh letih gimnazije sem vstopil v noviciat. Po prvih redovnih obljubah sem maturiral in opravil vojaško službo v Srbiji (Požarevac in Beograd). Takrat je za semeniščnike bil mejnik in odločilni trenutek prav čas po opravljeni vojaški službi. Po temeljitem premisleku sem se odločil, da bom študiram teologijo in se pripravljam kot salezijanec na duhovniško poslanstvo. Prvi dve leti sem v Želimljem opravil vzgojno prakso in obenem študij filozofije na Teološki fakulteti v Ljubljani. Naslednja tri leta teologije pa sem preživel v Ljubljani na Rakovniku. V tem času sem hodil ob koncu tedna pomagat v župnijo Šentrupert na Dolenjskem in na Trstenik. Zadnje leto sem kot diakon bil zopet v Želimljem, kjer sem v župniji vodil mladinsko skupino, ministrante in pomagal pri pevskem zboru.

Po novi maši leta 1990 sem bil imenovan za kaplana v župniji Ig pri Ljubljani. Pravijo, da prva služba pomeni za duhovnika kot prva ljubezen in se tega obdobja zelo rad spominjaš (»kot prve ljubezni!«). Resnično so bila to lepa leta! Veliko lepega sem doživel z mladimi v okviru mladinske skupine, ko smo imeli srečanja v župniji, hodili v planine, prepevali, se udeleževali na različnih področjih (gledališče, verouk, kolesarjenje,...). Po treh letih (1993) sem bil imenovan za župnika v župniji Sele na Koroškem (Avstrija). Za to obdobje lahko rečem, da sem tam resnično bil duhovnik v polnosti, v pravem pomenu pastir. Župnija je bila številčno majhna skupnost, vendar smo živeli bogato duhovno življenje. Začutil sem, da ljudje živijo z duhovnikom, s katerim skupaj romajo k najpomembnejšemu cilju, k Bogu. Tukaj je bilo versko življenje zelo pestro in prepleteno s kulturnim in družabnim življenjem. Težko mi je bilo po dobrih osmih letih zapustiti te kraje in dobre ljudi (leta 2002).

Po dveh letih na Rakovniku v Ljubljani, ko sem pomagal ekonomu salezijanske province, sem naredil magisterij iz teologije. V tem času sem ob koncu tedna hodil na pastoralno pomoč najprej v župnijo Šentrupert na Dolenjskem in potem v Ankaran in Škofije. Leta 2004 sem bil imenovan za župnika v župniji Škofije. Po devetih letih zanimivih izkušenj in lepih doživetij, sem sedaj za tri mesece med vami. Ob okroglem življenjskem jubileju sem se podal v kraje, kjer mi je tekla zibelka in sem preživel prva leta otroštva. To je priložnost, da bolje spoznam rojstno domovino, da obudim spomine, kolikor se sploh da obuditi spomine na daljna leta. Prišel sem v deželo, kjer sem začel svoje zemeljsko potovanje, kjer imam priložnost, da se zahvaljujem Bogu za leta, ki mi jih je naklonil in me spremljal. Po ljubezni staršev Cecilije in Štefana, ki sta tudi tukaj začela svojo skupno zakonsko pot (pred 51 leti), sem prejel telesno življenje. Po rokah patra Bazilija, ki mi je podelil zakrament svetega krsta, mi je Bog izkazal posebno milost, da sem postal njegov otrok. Leto vere, ki ga zaključuje Cerkev, me še posebej spodbuja, da se bolj zavedam, kako pomembno je, da so mi starši, p. Bazilij in drugi ljudje omogočili, da sem lahko stopil na pot krščanske vere in mi pri tem pomagali z dobro vzgojo in predvsem s svojim dobrim zgledom.

Spomini na Avstralijo leta 1990 so nekoliko bolj sveži. Ko sva 5. avgusta 1990 s p. Bazilijem prispela v Melbourne, so me presenetili s čudovitim sprejemom že na letališču: p. Ciril in p. Niko, sorodniki, znanci, narodne noše, mladi so mi izročili slovenski šopek... Sledile so slovesnosti nove maše: Sydney, Wollongong, Melbourne, Adelaide... Povsod veliko ljudi, nabito polne cerkve, kulturne prireditve in pogostitve v dvorani, obiski slovenskih klubov, ogled avstralskih znamenitosti v navedenih krajih... Patri so me po večerih peljali na obiske slovenskih družin. Eden od spominov na takratno dogajanje je kelih, ki so mi ga podarili pri slovesnosti v Melbourneu. V vseh krajih, kjer sem doslej služboval, sem maševal s tem kelihom in se tako hvaležno spominjal dobrih slovenskih rojakov v Avstraliji. Na kelihu je napisano: Dar Štefanu Krampaču – avstralski Slovenci v Melbourneu, 19.8.1990.

Od tega dogodka je preteklo že kar 23 let. Kakor se marsikaj srebri na moji glavi, se bliža srebrni jubilej dogodkov iz leta 1990. Vesel sem, da sem prišel zopet med vas. Na nek način čutim, da je tudi tukaj moj dom. Seveda dom ni samo tam, kjer živiš, ampak kjer čutiš, da te imajo radi in te z veseljem sprejemajo. Veliko tega sem že doživel v teh treh tednih, ki sem jih že preživel med vami. Čutim, kako radi imate to, kar označujejo besede: dom in domovina, domača beseda – slovenska beseda, domača pesem – slovenska pesem, slovenstvo, slovenska kulturna dediščina, narodni običaji. Kakšno veselje, ko se lahko pogovarjaš o ljudeh in krajih, ki jih poznamo. Na žalost ugotavljam, da osebno zelo malo poznam ljudi iz župnije, kjer sem preživel svojo mladost od 5. do 15. leta. Naslednja leta, vse do danes, sem namreč imel malo stika z domačo vasjo v Prekmurju. Študiral sem namreč daleč od doma in služboval v različnih krajih, ki so

na drugem koncu Slovenije, daleč od domačega Prekmurja. Zaradi oddaljenosti in veliko dela, ki sem ga imel v župnijah, kjer sem deloval, sem redko prihajal domov. Zato ne poznam najbolje dogajanja in ljudi v domačem kraju. Ne glede na to pa čutim vaše veselje, ko se pogovarjamo o ljudeh in o krajih, od koder izhajate vi, Slovenci, ki živite sedaj tukaj v Avstraliji.

Minevanje časa prinaša spremembe. Marsikaj se spremeni v osebnem življenju, ko postajaš starejši. Tudi tukaj je marsikaj drugače. V tem času marsikoga ni več med vami, ki sem ga srečal takrat, v letu 1990; tudi p. Bazilija in sester ni več. Čeprav vas je morda malo manj in ste dodali k takratnim letom še nekaj let, ostajate povezani med seboj in vam je življenje v teh skupnostih, ki jih vodijo tako zavzeto patri frančiškani velika vrednota, lahko bi rekel svetinja, nekaj svetega. Občudujem zavzetost patrov in vseh vas, da bi ohranili vse te svetinje: vero, slovenstvo, slovensko kulturo, navade, jezik in pesem.

Ustvarili ste si dom, kajti dom je tam, kjer se ljudje imajo radi in radi skupaj živijo, se zbirajo in radi skupaj prebivajo. To so vaše družine, to je vaša razširjena družina v slovenskih verskih središčih. Seveda se vsak rad vrača tja, v tisti kraj, »kjer je moj ljubi, dragi dom, kjer so me zibali mamica moja«. Tudi jaz sem se rad vrnil vsaj za nekaj časa in rad se bom vračal in upam, da mi bo dano, da se bom kmalu spet lahko srečal z vami.

Hvaležen sem p. Cirilu in misijonarki Mariji, da mi nudita gostoljubje tukaj v Baragovem domu v Kew. Seveda tudi vsem vam, ki me z veseljem sprejemate in nudite vse tisto, da se med vami dobro počutim in čutim, da je tudi tukaj na nek način moj dom. Veliko lepega sem že doživel v Melbourneu, Adelaidi in Canberri. Hvala tudi vsem, ki jih bom še srečal v naslednjih mesecih.

Naj zaključim z mislijo ob prisposodbi zibelke, tako kot sem začel.

Zibelka običajno zaziblje v sladko spanje, vendar to ne traja večno. Zemeljsko življenje nas kliče k delu, zato naj bo naše življenje prebujeno in dejavno na različnih področjih. Naj nas nič ne uspava za več časa, kot je potrebno. Drug drugemu pomagajmo, da bomo ostali prebujeni kristjani in narodno zavedni Slovenci.

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

SPOMINSKA SLOVESNOST NA TEHARJAH.

V parku Teharje je bila prvo nedeljo v oktobru slovesnost za žrtve medvojne in povojne nasilja. Del udeležencev je prišel na kraj spomina peš z železniške postaje v Celju, po poti, po kateri so leta 1945 šli v teharsko taborišče vrnjeni domobranci in civilne žrtve povojnega genocida v Sloveniji. Najprej je bila sveta maša, ki jo je daroval škof Stanislav Lipovšek. Nagovor po evangeliju je začel s sporočilom rožnovenske nedelje in pomenom molitve rožnega venca, ki je bila zadnja uteha mnogim, ko so šli skozi teharsko taborišče v smrt. Zatem je spregovoril o dvojnem zločinu, ki se je zgodil na tem kraju. Prvi, ko so na Teharje pripeljali in tam ter v sosednjih moriščih pobijali nedolžne žrtve, drugi pa, ko so rajne izenačili s smetmi in odpadki. Dolino, kjer so zagrebli iznakažena trupla jetnikov, so pozneje zalili s strupenimi industrijskimi odpadki in v umetno jezero, ki je nastalo na tem kraju, stresali odpadke. Tretji zločin pa bi po besedah škofa bil, če bi mi pozabili na te žrtve in ne storili vsega, kar je v naši moči, da se na tem in na še več kot 600 drugih znanih in neznanih moriščih po naši domovini omogoči vsem žrtvam povojnih pobojev, da dobijo svoje ime in grob. Spomnil je na Jezusov zgled in njegov pomenljiv stavek, da naj ljubimo svoje sovražnike. Nadaljeval je, da je odpuščanje možno le takrat, če smo pripravljeni priznati resnico, pa če je še tako boleča, težka in obremenjujoča. Pot do sprave bo dolga. Treba bo še opraviti zahtevne zgodovinske raziskave o vzrokih in razlogih, ki so privedli do medvojne in povojne nasilja. Maši je sledila akademija, med katero je zbrane nagovoril Aleš Maver. Kot je dejal, bi morali spominski park v Teharjah s tistim, kar predstavlja, postaviti ob bok Brižinskim spomenikom, srednjeveškim freskam po naših cerkvah, ustvarjalnosti slovenskih reformatorjev, Prešernovi rojstni hiši ali volilnim skrinjicam, v katere so Slovenci leta 1990 vrgli svojo odločitev za samostojno državo. Spregovoril je tudi Ivan Korošec, rešenec iz teharskega koncentracijskega taborišča, ki je skupaj z nedavno umrlim duhovnikom Janezom Zdešarjem pobegnil in se tako rešil smrti. Obnovil je pot, ki jo je s tovariši prehodil s celjske železniške postaje in predstavil svojevrsten križev pot tistih, ki so umirali pred njegovimi očmi in divjanje rabljev, ki so se izživljali nad ujetniki.

MOLITEV ZA NAROD, DRŽAVO IN CERKEV.

Na praznik Rožnovenske Matere Božje so Radio Ognjišče, Katoliški tednik Družina in frančiškani z Brezij povabili vse verne k množični molitvi rožnega venca. Za to so se odločili, da bi se molitev rožnega venca znova utrdila, vzljubila in pomnožila v slovenskem narodu. V tem smislu je bil celoten program na Ognjišču uglašen s to pobudo. Opoldne se je v cerkvi Rožnovenske Matere Božje v Kranju zbrala skupina peš romarjev in drugih vernikov k sveti maši. Po njej je krenila na pot proti Brezjam, kjer je bila zvečer sveta maša, tej pa je pred podobo Marije Pomagaj, z rožnim vencem, ki ga je ob obisku bazilike podaril blaženi Janez Pavel II., sledila molitev vseh štirih delov rožnega venca in nazadnje pete litanije Matere Božje. Celotni program so lahko neposredno spremljali poslušalci Radia Ognjišče in sodelovali v vencu molitve, s katerim je bila ta dan prepletena Slovenija.

PRORAČUN 2014.

Vlada je sprejela predlog proračuna za prihodnji dve leti in ju poslala v državni zbor. V letu 2014 naj bi v državno blagajno priteklo 8,62 milijarde evrov, porabili pa bomo 9,64 milijarde ali za 231 milijonov več kot letos. Primanjkljaj bi tako znašal dobro milijardo evrov oziroma 2,9 bruto domačega proizvoda (BDP). Finančni minister Uroš Čufer je ob tem še vedno prepričan, da so proračunski dokumenti varčevalno naravnani, da prinašajo potrebno finančno izravnavo in bodo omogočili čimprejšnjo gospodarsko rast. Strokovnjaki opozarjajo, da je proračun načrtovan na precejšnjem povečanju davčnih obremenitev; vlada namerava kar 622 milijonov evrov dobiti z novimi davki. Po drugi strani pa se država premalo približuje temu, da bi porabila toliko, kot dobi. Predsednik SDS Janez Janša je ocenil, da se je država s proračunoma za prihodnji dve leti dokončno poslovila od cilja, da se sama izkoplje iz krize, zato naj čim prej zaprosi mednarodne ustanove za pomoč. Dodal je še, da se za Slovenijo že pripravlja pristop pomoči, ki je med grškim in ciprskim. Finančni minister pa meni, da trenutno še ni potrebe, da bi razmišljali o prošnji za mednarodno pomoč. Nad predlogom proračuna je razočarana tudi Gospodarska zbornica, saj v njem manjka reform, po drugi strani ne prinaša težko pričakovane razbremenitve gospodarstva. Vlada

mora upoštevati še to, da se bodo 22. novembra sestali finančni ministri držav v območju evra. Na izrednem zasedanju bodo prvič razpravljali o predlogih nacionalnih proračunov evro članic. Bruselj, ki predloge že ima, bo temeljito preučil, ali so v skladu s priporočili, ki jih je vsaka država dobila od EU. V primeru večjega neskladja bo morala članica pripraviti popravljen predlog proračuna.

POTOP PROBANKE IN FACTOR BANKE.

Banka Slovenije se je v sodelovanju z ministrstvom za finance avgusta odločila za nadzorovano likvidacijo dveh bank, za katere so iz Bruslja zahtevali skrben pregled stanja. Gre za zasebni banki, ki sta povezani s „tajkunskimi“ zgodbami in propadlimi nepremičninskimi posli. V Zboru za republiko so prepričani, da sedanja oblast s tem na plečih davkoplačevalcev rešuje zavoženo premoženje članov tako imenovanega Kučanovega omrežja Forum 21. Država je Banki Slovenije, ki nadzoruje likvidacijo, dala za več kot milijardo evrov poročila. Ker sta bili banki pod stresnimi testi, se v tujini sprašujejo, zakaj likvidacija preden je znano, kakšno je pravzaprav stanje v bankah. Doma pa nekateri opozarjajo, da bo država reševala lastnike, ki so banki v ta položaj pripeljali. Vanje so vlagali tisti, ki se spoznajo na bančno poslovanje: od zavarovalnic in drugih bank, do velikih podjetij, ki so na ta način izognila jamstveni shemi, ki zagotavlja večjo preglednost. Ker so se spoznali na posel, bi morali obvladovati svoja tveganja. Zdaj pa bodo njihove izgube in napačne odločitve pokrivali vsi državljani oziroma davkoplačevalci. Ko je opozicija zahtevala natančen pregled poslovanja, ki bi ga razkrili tudi s skrbnim nadzorom - ta je bil z likvidacijo prekinjen - se je vladajoča koalicija temu uprla.

ZDRUŽEVANJE OBČIN.

Vroč politično jesen je dodatno razburkal predlog ministra Gregorja Viranta o preoblikovanju občin, po katerem bi jih bilo le še do 120 in ne 212, kot jih imamo danes. Medtem, ko vladne stranke podpirajo tak predlog, so se mu v opoziciji odločno uprli. Tudi v združenjih občin ocenjujejo, da predlogi vodijo k centralizaciji in da brez referendumu ne bo šlo. Tega ne izključuje niti minister Virant, a trdi, da bi lokalna samouprava z združevanjem občin postala močnejša in ne šibkejša. Poleg tega naj bi država s tem precej privarčevala, v kar pa mnogi dvomijo.

DRAŽJE VINJETE.

Vlada je pred dnevi sprejela novo politiko cestninjenja, kar najprej pomeni zvišanje cen za uporabo slovenskih avtocest. Letne vinjete za avtomobile se bodo podražile s 95 na 110 evrov. Mesečne in tedenske bodo ceno ohranile. Dražje bodo tudi vinjete za motorje. Letna bo po novem stala 55 evrov (zdaj 47,5 evra), polletna po novem 30 evrov (zdaj 25 evrov), le cena za tedensko ostaja enaka. Uvedene bodo nove vinjete za kombinirana vozila: letna bo stala 220 evrov, mesečna 80 evrov, tedenska 40 evrov. Po kilometru pa se bodo zvišale ceste za avtoprevoznike. Bolj bodo obremenili ekološko sporna vozila. Nova ureditev začne veljati januarja 2014.

DAVEK NA NEPREMIČNINE.

Vlada je pripravila predlog novega zakona o davku na nepremičnine, ki naj bi začel veljati januarja 2014. Že v javni razpravi so ga mnogi ocenili kot neprimeren, ker uničuje kmete, ne pusti dihati malim obrtnikom, ker bo mnogim podjetjem podražil proizvodnjo in ker želi obdavčiti tudi objekte za versko dejavnost in številne druge ustanove, ki so javno dobro. Zakon bo nadomestil tri dosedanje dajatve, ki so pripadale občin, zdaj pa polovico pobrane vsote, ki bo vsaj še enkrat višja, želi imeti država. Ta denar je poleg tega že upoštevala pri proračunu 2014. Predlagani davek bo zajel vse nepremičnine od kozolcev in lop za spravilo kmetijskih strojev do cerkva in kapelic. Podjetniki so prepričani, da zakon deluje proti temeljnim strateškim ciljem Slovenije, ki so zaposlovanje in večja konkurenčna sposobnost slovenskega gospodarstva. Za samostojne podjetnike bi se davčne obveznosti povečale za dvakrat, za pravne osebe pa v povprečju za štirikrat. Kmetje, ki bodo še naprej plačevali davek od katastrskega dohodka, opozarjajo, da jim želi država zdaj obdavčiti še osnovna sredstva, zato napovedujejo upor. Svet krščanskih Cerkev in muslimanska skupnost v Sloveniji sta v skupni izjavi opozorila, da bi obdavčitev sakralnih in drugih prostorov za opravljanje verske dejavnosti, za njihovo delovanje pomenila veliko finančno breme, ki ga ne bodo mogle poravnati. Apostolski nuncij v Sloveniji nadškof Juliusz Janusz pa je dejal, da ima predlog zakona „nekatero zaskrbljujoče rešitve, kot so: obdavčitev objektov namenjenih bogoslužju in karitativni dejavnosti, vključno s Karitas ter bistvene dejavnosti Cerkev, kot je kateheza. Poleg tega predlog postavlja v zelo neugoden in diskriminatoren položaj zasebne šole v primerjavi z javnimi ter ogroža vzdrževanje kulturnih spomenikov, tudi tiste z zgodovinsko vrednostjo.“ Priznava sicer

suverenost države na tem področju, upa pa, da bodo upoštevani argumenti verskih skupnosti v Sloveniji.

MLADI V STIČNI.

V cistercijanski opatiji je 21. septembra potekal 32. festival Stična mladih z naslovom „Pojdite in naredite vse narode za moje učence“. Na njem se je zbralo več kot šest tisoč udeležencev. Srečanje je bilo nekaj odmev na svetovni dan mladih v Braziliji, kjer je papež Frančišek poudaril, da Božja ljubezen ne izključuje nikogar. Z mladimi so bili škofje Andrej Glavan, Anton Jamnik in Stanislav Lipovšek. Program, ki se je odvijal čez dan, je mladim ponudil številne delavnice, stojnice, predstavitve skupin, ki povezujejo mlade... Vsak je lahko našel nekaj zase od molitve v opatovi kapeli do nogometnega turnirja. Vrh dogajanja pa je bila sveta maša.

POSLOVIL SE JE JANEZ ZDEŠAR.

V Celju je 19. septembra umrl duhovnik Janez Zdešar. Znan je bil predvsem po dolgoletnem dušnopastirskem delu med izseljenci in kot priča pretresljivih povojnih dogodkov v teharskem taborišču od koder je pobegnil 21. junija 1945 skupaj s še desetimi domobranci. Rešili so se le štirje. Dobro leto dni zatem je spomine na težke dni v Teharjah in pot iz tega taborišča prelil na papir in jih izročil duhovniku Janezu Kraljiču, ki je iz Nemčije odhajal v Združene države Amerike. Za več desetletij se je za njimi izgubila vsaka sled. V času slovenske pomladi so jih odkrili v Kaliforniji in leta 1990 je v Ljubljani izšla knjižica „Spomini na težke dni“. Čeprav bi lahko končal z drugimi v rovu sv. Barbare ali v kakšnem drugem breznu, je skoraj za sedem desetletij preživel sotrpine in pripovedoval o teharski Kalvariji. Pri tem ni nikoli sovražil tistih, ki so mu želeli smrt in mu povzročili toliko gorja. Vsakemu je bil pripravljen dati roko sprave. Janez Zdešar se je rodil leta 1926 v Ljubljani. Po osnovni šoli je obiskoval klasično gimnazijo. Po šestem letniku se je jeseni 1943 pridružil domobrancem. Po vojni je delil usodo tistih, ki so bili vrnjeni s Koroške in prišel v teharsko taborišče. Po pobegu na prostost se je več mesecev skrival v Ljubljani in zatem pobegnil v Avstrijo. V taborišču Lienz je leta 1946 končal begunsko klasično gimnazijo. Bogoslovje je začel v Briksnu, kjer je bila ljubljanska teološka fakulteta in ga po nekaj mesecih nadaljeval v Rimu, kjer je bil leta 1952 posvečen. Tri leta zatem je doktoriral na Gregorijani. Po nekaj letih kaplanske službe

na Koroškem, ga je škof Rožman leta 1958 poslal v Nemčijo, kjer je prevzel skrb za slovenske delavce. Sprva je bil v Essnu in Oberhausnu v Porurju, leta 1961 pa se je naselil v Münchnu. Kot delegat za slovenske izseljenske duhovnike je bil odgovoren pastoralno delo med rojaki v Evropi. Leta 1993 se je upokojil in prišel v Slovenijo. Zadnja leta je bival v Domu sv. Jožefa nad Celjem.

VELIKANI HIMALAJE.

To je naslov nove knjige Vikija Grošlja, ki je to jesen izšla pri založbi Planinske zveze Slovenije. V njej je planinski pisec predstavil vseh štirinajst osemstisočakov in orisal zgodovino vzponov nanje s posebnim poudarkom na odpravah slovenskih alpinistov, ki so se s svojimi dosežki v Himalaji uvrstili v svetovni vrh. V knjigi so zbrani vsi podatki o udejstvovanju slovenskih alpinistov bodisi v slovenskih bodisi v tujih odpravah. Knjiga je napisana v živem in zanimivem slogu, ki je značilen za avtorja, in bogato opremljena s številnimi fotografijami. Avtor knjige, tudi sam vrhunski alpinist, je v Himalaji opravil enajst vzponov na vrhove desetih osemstisočakov.

ANGELIKA MLINAR POSLANKA NA DUNAJU.

Konec septembra so v Avstriji potekale parlamentarne volitve. Na njih so zmagali socialdemokrati, ki imajo skupaj z drugouvrščeno ljudsko stranko dovolj poslanskih sedežev, da bodo lahko vladali še naprej. Za veliko presenečenje je poskrbela stranka NEOS – Nova Avstrija. Zanj je kandidirala in dobila mandat tudi Angelika Mlinar, predsednica Liberalnega foruma, kandidatka iz vrst slovenske narodne skupnosti. Ob razglasitvi rezultatov je dejala, da je to velik dosežek Liberalnega foruma, ki je po štirinajstih letih znova prišel v državni zbor, ona pa je prva koroška Slovenka v njem. Ob izvolitvi ji je čestital tudi Narodni svet koroških Slovencev s predsednikom Valentinom Inzkom na čelu. Angeliko Mlinar je bila kandidatka za predsedniško mesto na nedavnih volitvah v Narodni svet in je članica Zbora narodnih predstavnikov.

EUROBASKET V SLOVENIJI.

Med 4. in 22. septembrom je v Sloveniji potekalo evropsko prvenstvo v košarki. Prvi del se je odvijal v Ljubljani, Celju, na Jesenicah in v Kopru. Slovenska ekipa je v tem delu med drugim premagala Italijo in Španijo, zato se je skupaj s Francijo, Ukrajino, Belgijo, Litvo, Latvijo, Španijo, Hrvaško, Italijo, Finsko in Grčijo uvrstila v nadaljevanje tekmovanja, ki je potekalo v Ljubljani. Nazadnje je osvojila peto mesto, s čimer se je neposredno uvrstila na svetovno prvenstvo, ki bo prihodnje leto v Španiji. Naslov evropskega prvaka je osvojila Francija.

Greetings from Slovenia!

I am now nearing the end of my experience. I have lived in Slovenia for one year and one month. I am happy to return home soon, but at the same time I don't want to leave. I am so happy to have had a chance to really get to know Slovenia. I have met so many wonderful people here, friends, family and contacts that I will have for life. I have also met many families from my Slovenian Club in Geelong here. Thanks for all the Tim Tams and Cherry Ripes. I really appreciate it. It has my experience even more special to meet and share my experiences with them. I had dinner recently in Ljubljana with the Mrak family and it was such a lovely night with delicious traditional Slovenian food. My Slovenian Club has been so supportive and helpful, I can't wait to return to Geelong and see everyone after all this time.

I have spent the summer completing a lot of travel. I got to visit Portugal, Switzerland and I will be finishing my journey with trips to Italy and France. Unfortunately I won't be returning to Australia a 'true Slovenka' as I planned to climb Triglav in September, but the weather has not permitted it. September last year was much warmer. :(At least I have something left to do for when I return. I have enjoyed watching Eurobasket and supporting Slovenia. In Australia I don't follow basketball but my family here introduced it to me. I got to go to watch Slovenia win against Ukraine to qualify for 5th place for the World Cup in Spain next year. In Europe it is much easier to witness sport on an international level and I am so glad to have

watch all the events that I have. Slovenia did such a great job on hosting the Eurobasket event, it was such a great atmosphere around Ljubljana during the games.

I am leaving Slovenia happy with my language skills. I now understand a lot, I may not speak much, but I am leaving with more successful attempts than I did two months ago! I hope to continue to improve even when I am back in Australia. I plan to return to Slovenia every two years if I get the chance. I may try to come in spring/summer over winter though! I am proud of my Slovenian roots (as I always have been) but this experience has really cemented this. It was one of the most challenging years for me but I have got so much from this experience that I will never forget. I am truly proud to be Australian-Slovenian.

Thank you to all the Misli readers who have followed my journey. I urge everyone with Slovenian roots to get in contact with your local club, learn some Slovenian, learn the stories of your parents/grandparents, visit Slovenia and even stay a year like myself if you get the chance. You will gain a greater understanding about yourself, your family, your relatives, your roots, Slovenia, and Europe that will enrich you for the better.

What have you got to lose?

LP, Jess Bassett, Slovenia.

Slovenski klub 'JADRAN'

Marija Iskra

V soboto, 31.08.2013, smo pri slovenskem klubu 'JADRAN' v veselem vzdušju praznovali 'OČETOVSKI DAN'. Za prijetno popoldne je poskrbela glasbena skupina 'TEMPO-6'. Izbrali smo kar dva očeta leta. To sta bila Silvo Juriševič in Danijel Knafelc. Predsednik kluba Milan Ogrizek ju je ob kratkem nagovoru pohvalil za njuno požrtvovalno delo pri klubu in jima podelil priznanje in darilo. Nadaljevali smo s plesno zabavo.

V avgustu smo imeli občni zbor in volitve. Člani odbora so isti, kakor za leto 2012 – 2013. Mesto referenta za javne zadeve odpade. Predsednik je zopet MILAN OGRIZEK. Peter Natlačen in njegova partnerka Ana sta prevzela delovanje kuhinje. Pomaga jima še skupina prostovoljcev. Pa srečno in uspešno vsem skupaj!

Na fotografiji so člani odbora: prva vrsta z leve: Zlata Vitez - referentka za balinarsko sekcijo, Marta Ogrizek – tajnica, Milan Ogrizek – predsednik, Elsie Kumar - referentka za najem prostorov, Floriana Hirzinger – blagajničarka; druga vrsta: Mario Smajila - referent za vzdrževanje, Alojz Kumar – natakar, Jože Caf – podpredsednik, John Kodrič - referent za javne zadeve, John Hirzinger – natakar.

ADELAIDE

HOLY FAMILY

SLOVENIAN MISSION

51 Young Avenue, West Hindmarsh SA 5007

Novi poštni naslov:

PO Box 156, WELLAND SA 5007

Novi E-mail naslov:

slomission.adelaide@gmail.com

V ADELAIDI bo sveta maša v naši cerkvi Svete Družine ponovno zadnjo nedeljo v oktobru, 27. oktobra 2013. Od sobote, 26. oktobra, do nedelje, 3. novembra 2013, bo v Adelaidi salezijanski duhovnik **gospod ŠTEFAN KRAMPAČ SDB**, ki je bil do avgusta letos župnik na Škofijah pri Trstu. Tri mesece svojega sobotnega leta bo preživel v Avstraliji, največ v Melbournu, saj je Melbourne njegovo rojstno mesto. Tam se je rodil 15. junija 1963. V novomašnika je bil posvečen leta 1990 in je svojo novo mašo ponovil v Melbournu, Sydneyu in v Adelaidi, kjer je njegova družina živela tri leta in pol in iz Adelaidi so se leta 1968 vrnili v Slovenijo v Prekmurje. Kar nekaj časa je že bil in bo še g. Štefan tudi med vami, dragi rojaki.

Sv. mašo je 29. septembra 2013 daroval v Adelaidi. Na poti ga je spremljala misijonarka Marija Anžič. Po maši je bilo srečanje, na katerem so naredili nekaj načrtov dela za naprej. V nedeljo, 13. oktobra 2013, je tam maševal p. Ciril. Med oznanili je p. Ciril povabil k mikrofonu g. Danila Kreseviča JP, ki je opisal pobudo in izvedbo olepšanja naše cerkve: po sredini cerkve je položena preproga, ki je bila v preteklih časih namenjena le priходу neveste. Že v času p. Janeza so stekli pogovori o namestitvi žametne podlage v ozadju križa in tabernaklja. Gospod Danilo Kresevič je dal idejo, organiziral delo ter skupaj z ženo Ivo ter svojim bratom Brankom Kresevičem prevzel vse finančne stroške. Delo je z vso strokovnostjo mojstra opravil g. Vinko Lipovac, oder je posodil g. Tomo Leš. Pomagala je tudi Nežka Polajžer.

Da je cerkev dobila za svojo 30 - letnico novo pridobitev, je z

velikim aplavzom potrdilo okrog sto zbranih vernikov. Po maši so pripravili BBQ kosilo, ki se ga je udeležilo nad 70 ljudi. Zahvala pridnim gospodinjam in mojstrom BBQ!

Gospod Štefan bo daroval svete maše v naši slovenski cerkvi Svete Družine v nedeljo, 27. oktobra 2013, na prvi petek v novembru, na praznik VSEH SVETIH, 1. novembra, ob 10. uri dopoldne; v soboto, 2. novembra, na DAN VSEH VERNIH RAJNIH, ob 10. uri ter na zahvalno nedeljo, 3. novembra 2013, tudi ob 10. uri dopoldne. Vse te dneve bo seveda prej ob 9. uri sv. maša pri sestrah v njihovem domu v Lockleys, kjer je redno maševal p. Janez. **Pred sveto mašo ste vedno povabljeni k molitvi ROŽNEGA VENCA.** V novembru bomo to molitev namenili za vse naše pokojne, ki počivajo na pokopališčih v Avstraliji in v domovini.

Po vseh mašah bo vedno tudi priložnost za zakrament sv. spovedi, samo pokličite g. Štefana.

SPORED SV. MAŠ V ADELAIDI: V nedeljo, 27. oktobra, 1., 2. in 3. novembra, 24. novembra, 1. decembra, 22., 23., 24., 25., 29. in 31. decembra 2013 ter 1. in 5. januarja 2014. Sv. maše bodo ob 10. uri dopoldne, 24. decembra – na sveti večer pa ob 9. uri zvečer.

ROMANJE rojakov iz Melbourn v PENOLO IN ADELAIDO bo od 26. do 30. decembra 2013. Odhod iz Kew bo v četrtek, 26. decembra, po maši ob 9. uri dopoldne (maša bo ob 8. uri). Dve nočitvi bosta v mestu Mt. Gambier – od tam bomo v petek poromali v Penolo, kamor vabimo tudi rojake iz Adelaidi. Rojaki iz Adelaidi bi se odpeljali tudi v četrtek in bi se pridružili

za dve nočitvi v Mt. Gambierju. V soboto, 28. decembra, se bomo skupaj odpeljali v Adelaido, kjer bo **v nedeljo, 29. decembra, na praznik Svete Družine, slovesnost žegnjenja v naši slovenski cerkvi Svete Družine** na 51 Young Avenue v West Hindmarshu. **Slovesnost bo vodil nadškof Adelaidi dr. Philip Wilson.** Rojaki iz Melbournu bodo v ponedeljek, 30. decembra, potovali nazaj v Melbourne. Pater Janez se počasi vživlja v novo okolje, obiskuje zdravnike in seveda tudi spremlja dogajanje v Adelaidi. Vsem izroča lepe pozdrave in molitveni spomin.

POZDRAV IZ SLOVENIJE:

Pater Janez se počasi vživlja v novo okolje, obiskuje zdravnike in seveda tudi spremlja dogajanje v Adelaidi. Vsem izroča lepe pozdrave in molitveni spomin.

ODŠLA STA:

MARIJAN (MARIO) VALENTINČIČ je umrl na svojem domu v Windsor Gardens v Adelaidi 29.08.2013. Rojen je bil 30.09.1926 v Podsobotinu pri Gorici. Leta 1950 je imigriral v Avstralijo. Leta 1962 se je vrnil in se leta 1963 poročil z Marijo. Svoja sinova Izidorja in Simona je vzpodbujal, da sta študirala medicino in farmacijo ter bil nanju zelo ponosen. Večkrat se je vračal v svoj Podsabotin in upal, da se bo tja nekoč za stalno vrnil, toda leta in bolezen mu tega nista dovolila. Pogrebno mašo smo darovali v petek, 06.09.2013, v naši polni slovenski cerkvi Svete Družine v West Hindmarshu ob lepem sodelovanju in slovenski cerkveni pesmi. Pokopan je na pokopališču Dudley Park Cemetery, prav blizu doma slovenskega društva Adelaidi. Sožalje ženi Mariji, sinovoma Izidorju in Simonu z družinama, bratu Angelu z družino v Adelaidi ter sestri Olgi Marinič z družino v Melbournu.

OLGA OREL roj. SLUGA je umrla 22.09.2013 v domu starejših v Adelaidi. Rojena je bila 08.07.1932 v vasi Štjak blizu Sežane. V Avstralijo je prispela leta 1954. Poročila se je z Ernestom Orlom, ki je umrl 08.11.2008 v Avberju pri Sežani. Oba sta bila velika Slovenca in sposobna poslovneža. Olga je bila nekaj časa tudi direktorica velikega družinskega podjetja, tiskarne Finsbury Printing, ki ima tiskarne v Adelaidi, Melbournu, Sydneyu. Leta 2001 je njihova tiskarna v Adelaidi natisnila knjigo, ki so jo izdala slovenska verska in kulturna središča v Avstraliji, *Pax et bonum - Mir in dobro* avtoric Drage Gelt in Veronike Ferfolja o delovanju

slovenskih frančiškanov in redovnih sester skozi 50 let v Avstraliji 1951 – 2001. Pokojna Olga je veliko svojega časa darovala slovenski skupnosti, saj je dolga leta delala na radiu, poučevala slovenščino – bila je ustanoviteljica in prva učiteljica slovenske šole pri slovenskem klubu od leta 1973 do 1984, prirejala kulturne programe na društvu, učila plese, pisala. Leta 2005 je prejela posebno odličje od Federation of Ethnic Communities' Councils of Australia za 25 let dela na radiu in njen doprinos k multikulturni Avstraliji. Pogrebni obred je bil v kapeli pogrebnega zavoda

Heysen Chapel Jubilee Complex, Centennial Park v petek, 27. septembra 2013. Sledila je kremacija. V slovo ji je zapel zbor pod vodstvom Adriana Vatovca. Zapeli so tudi pesem, ki jo je napisala Olga, uglasbil pa Adrian: *Domovina, moj rodni dom, / kjer koli živel jaz bom, / vedno po tebi hrepenel bom. / Roža biserna / v srcu ohranjena. / Vedno znova k tebi si želim, / da spomin si obudim / na mladostne dni, / ki pri meni jih ni; / vsaj trenutek teh vrni mi!* Sožalje sinovoma Marku in Petru z družinama, sorodnikom in prijateljem. Naj naši rajni počivajo v miru Božjem!

pater Ciril

Koncertna turneja - Avstralija - januar in februar 2014

Gospod Mitja Zaman, vodja naše koncertne turneje po Avstraliji, mi je dal vaš kontakt. Najprej bi se vam rada iz srca zahvalila, ker ste nam dali priložnost, da lahko sodelujemo z vami in prispevamo kamenček v mozaik revije Misli. Hvala vam! Tole je naš prispevek:

“Dragi bralci revije Misli, slovenska ekipa koncertne turneje, ki se bo pri vas zgodila konec januarja in v mesecu februarju leta 2014, vas na začetku prav lepo pozdravlja!

Prisrčne pozdrave ob tej priložnosti pa pošiljamo tudi spoštovanemu patru Cirilu, za katerega sem slišala, koliko dobrega je storil za naše rojake v Avstraliji. Pater Ciril, hvala vam za vse! Hvala vam za vaše dobro delo in za vero v dobre stvari! Vera je nekaj, kar najgloblje oblikuje človeka in ki daje človeku življenjsko vsebino, smisel in je s tem bistvo življenja. Vera pomaga človeku, da lažje zdrži, ko je težko.

Rada bi vam povedala, da se celotna ekipa zelo veseli prihoda med vas, dragi rojaki! Sama pri vas še nisem bila, zato mi je v veliko čast in ponos, da bom lahko pela za vas in se družila z vami. **Z mano bosta tudi Hajni Blagne**, katerega ni potrebno posebej predstavljati, saj ga že vsi dobro poznate. Ker veste, da je vsestranski, bo posebej za vas s seboj prinesel tudi harmoniko. **Klemen Košir**, gledališki igralec, sin na žalost pokojnega Franca Koširja, trobentača in pevca v ansamblu bratov Avsenik, bo za vas prepeval **Avsenikove pesmi in koncert popestril s humorističnimi vložki**, jaz pa vam bom zapela nekaj svojih uspešnic, s katerimi sem doživela velike uspehe na različnih slovenskih festivalih. Tudi Hajni in Klemen seveda že nestrpno odštevata dneve do našega snidenja.

Ob tej priložnosti bi vas radi povabili na naše koncerte, ki bodo: **24.01.2014, 25.01.2014 in 26.01.2014 v Melbourneu, 31.01.2014 v Canberri,**

01.02.2014 v Sydneyu na ladji in 02.02. 2014 v Slovenskem društvu Sydney.

07.02. se bomo družili v mestu Brisbane, kjer bomo skupaj praznovali in se veselili ob 60. obletnici kluba Planinka. Srčno vabljeni v čim večjem številu, da skupaj praznujemo tako častitljiv jubilej. Za vas, ki nas boste obiskali v Brisbaneu, imamo pripravljene tudi posebne nagrade, ki pa naj za enkrat ostanejo še skrivnost.

Zadnja dva koncerta, na katera vas prav tako srčno vabimo, pa bosta 09.02. v mestu Adelaide in 17.02.2014 v Perthu.

Kot po navadi, bodo naši koncerti trajali vse do jutranjih ur. Uvodni, uradni del bo trajal približno 40 minut, potem pa se bomo do jutranjih ur veselili, peli, plesali in se zabavali ob zvokih narodne glasbe in harmonike. Za pokušino pa bomo za vas zapeli in zaigrali tudi kakšno novejšo slovensko pesem.

Med drugim bi vam rada tudi prišepnila manjšo skrivnost, ki pa mi pomeni ogromno! Ker se resnično močno veselim, da se srečamo, sem si za to priložnost kupila tudi čisto poseben koledar, na katerem si vsak dan prečrtam dan, ki je za mano in seveda nestrpno čakam, da prečrtam zadnjega pred odhodom. Toliko lepega sem slišala o vas, zato resnično najlepša hvala, ker bomo skupaj in hvala, ker ohranjate našo čudovito slovensko kulturo, ki jo vsi nosimo v srcu!

Za konec, še enkrat, vsi toplo vabljeni, da se udeležite naših koncertov po Avstraliji. Obljubimo, da se bomo imeli lepo in da bomo skupaj pričarali čarobno vzdušje, ki ga ne bomo nikoli pozabili.

Do snidenja, **Manca, Hajni, Klemen, Mitja, Primož PRIREDITVENA AGENCIJA ŠPIK**

Manca Špik s.p.

Tel.: +386 (0)59 017 400

GSM: +386 (0)31 604 001

Mail: info@mancaspik.si

Web page: www.mancaspik.si

Facebook: www.facebook.com/MancaSpik

Twitter: www.twitter.com/SpikManca

You Tube: www.youtube.com/SpikManca

Iz Kraljičine dežele - Queensland

Mirko Cuderman

Z veseljem Vam lahko poročam o lepem praznovanju 4. obletnice blagoslovitve naše kapelice Marije Pomagaj v Marijini dolini – v Marian Valley. Jože Gjerek me je večkrat pred praznovanjem klical po telefonu in me spraševal, koliko ljudi bo prišlo, saj sta z Marto v dobrem upanju pripravljala veliko hrane za pravo slovensko gostijo. Res so bile molitve za uspešen dan uslišane. Že zjutraj smo opazili velik avtobus romarjev iz Melbournea. Veliko Marijino svetišče je bilo skoraj polno. Začeli smo z molitvijo rožnega venca. Praznovali smo praznik povišanja svetega Križa, zato je pater Darko začel sveto mašo s Slomškovo pesmijo: Kraljevo znam'nje križ stoji, z odpevom: O sveti križ, življenja luč...

Pater Darko je vseskozi vodil ljudsko petje.

Pesmi so bile vsem znane, zato smo lahko vsi sodelovali. Po sveti maši smo šli v procesiji k naši slovenski kapelici Marije Pomagaj. V procesiji sta nosila banderi sv. Cirila in Metoda in brezjanske Marije Jože Gjerek in predsednik društva Planinke Tone Brožič. Med procesijo smo peli litanije Matere Božje. Ker je celotna pot do kapelice dobro ozvočena, je bilo lepo slišati glasno slovensko petje, ki je odmevalo po vsej dolini. Tudi pred kapelico je pater zapel še nekaj pesmi in molitve. Posebno lepo je bilo slišati, kako so nas na veliko hvalili romarji, ki niso razumeli našega jezika.

Nato je sledilo dobro kosilo. Tam smo se spoznali z drugimi romarji. Dominic, šofer avtobusa iz Melbournea, nam je pripeljal romarje agencije

Broadway Travel Agency. Največ teh romarjev je bilo italijanskega rodu. V pogovoru smo spoznali, da je ta potovalna agencija dobro povezana z Romano Žetko in sodeluje s tamkajšnjim slovenskim društvom Jadran. Vsi romarji so bili navdušeni nad našim petjem in nadvse zadovoljni, da so bili ta dan prisotni med nami na tej slovesnosti v Marijini dolini. Zelo verjetno je naša Marija Pomagaj najuspešnejša predstavница slovenskega naroda v tem delu sveta. Drugi narodi nas spoznavajo tudi po naši kapelici. To lepo dokazuje tudi spominska knjiga romarjev, v katero se vpišejo številni obiskovalci naše kapelice. Pri slovesnosti sta bila navzoča oba predsednika društev - Jani Pal (društvo Lipa) in Tone Brožič (društvo Planinka), kakor tudi zaupniki kapelice Jože Gjerek, Jani Pal in Jože Vohar. Pavla Pregelj je pripeljala s seboj tudi sorodnike iz Slovenije, ki so bili pri njej na obisku: Anjo, Markota in Jožeta, doma iz Črnega Vrha pri Idriji. Edini sydneyški romar poleg patra Darka je bil Jože Košorok. Prilagam nekaj fotografij, ki pričajo o lepem praznovanju **(glej tudi fotografijo na zadnji strani ovitka).**

Potrebno je dati priznanje tistim, ki so se posebej potrudili, da je bilo praznovanje lepo in uspešno.

Veliko so prispevali Jože in Marta Gjerek, njun sin Joe z družino ter Milka in Franc Lovrenc, ki sta očistila kapelico. Zahvala tudi Pavli, Milki, Mariji, Jožetu in Marti za postrežbo pri kosilu.

POGREB: Na žalost moram pa dodati tudi žalostno vest, ki je prizadela tukaj zelo poznano Podobnikovo družino. V torek, 1. oktobra 2013, smo se poslovili od mladega, komaj 27-letnega Matthew-ja: **MATTHEW WAYNE CREEVEY** je umrl 23. septembra 2013. Vzrok smrti je še neznan. Matthew je bil rojen 22. novembra 1985,

kot sin Olge Podobnik in Wayne Creevey. Olga je dobro poznana v slovenski skupnosti, saj nam je dostikrat kuhala in pomagala v društveni kuhinji. Olgina mama Marica Podobnik pa je bila dolgoletna odbornica in predsednica našega društva Planinka. Sveto mašo za pokojnega Matthew je opravil Fr. Pat Cassidy v cerkvi St. Agnes v Mount Gravatu. Po maši je bil upepeljen. Naše globoko sožalje vsem članom Podobnikove družine. Naj Matthew v miru počiva. Lep pozdrav vsem bralcem Misli.

BOCCE CLUB LIPA GOLD COAST

Fanika Knap

V klubu Bocce Club LIPA na Gold Coastu na Zlati obali južno-vzhodnega dela Kraljčine dežele Queenslanda je tudi vedno kaj zanimivega za naše rojake, ki se tam radi družijo, da preživijo svoj čas v domači družbi, slovenski besedi pa tudi pesmi, ki je tako značilna za nas, kjer in kadar se zberejo veseli prijatelji.

FANIKA KNAP je bila izbrana v odboru Lipa, da bo o njihovem dogajanju poročala v Mislih. Sedaj, ko se je prebudila pomlad, bodo tudi balinišča bolj zaživela. Seveda pa poleg športa naši rojaki tudi pripravijo razna praznovanja, jubileje, rojstne dneve, ..., materinski dan, očetovski dan, Miklavž se bliža. Fanika piše, da je bilo letos prav lepo, ko so za materinski dan pridno pomagali tudi mladi in lepo postregli mamice in stare mame, pa tudi ostale goste. Člani društva so soglasno izbrali Faniko Knap za mamo leta ter jo obdarili z velikim šopkom rož. Res moram pohvaliti pridno mladino, saj radi priskočijo na pomoč, če je treba in je prav, da ljudje vedo, da imamo tudi na Lipi pridno mladino, je zapisala Fanika Knap.

Mamica leta Fanika Knap (sedi) s šopkom, poleg sta Marica in Jani Pal.

SDM Slovtoberfest – Slovenski oktoberfest

Slovensko društvo Melbourne (SDM)
vljudno vabi vse člane in prijatelje na slovenski Oktoberfest, letos že drugi,
ki bo v društvenih prostorih, 82 Ingrams Road, Research,
v soboto, 26. in v nedeljo, 27. oktobra 2013.

V soboto, 26. oktobra, bodo društveni prostori odprti od 2. ure popoldan do poznih ur zvečer
z zabavo ansambla Plave noči, pevskim zborom Planika in drugih slovenskih zborov,
akustična glasba v živo, BBQ ves dan, živalsko dvorišče za otroke, lovska kočica in balinišče
bodo odprti za vsakogar, ki bi rad preizkusil svojo spretnost.

Aktivnosti v nedeljo se bodo pričele že ob 12. uri vse do 6. ure zvečer s tradicionalno slovensko
hrano od 12. ure do 5. ure popoldne. Za zabavo gostov bodo poskrbeli tudi: Ansambel Rdeči cvet,
folklorni plesi učencev Slomškove šole iz Kew in SD Ivan Cankar iz Geelonga,
ogled plazilcev (kač) za otroke in odrasle.

Veliko zanimivih in zabavnih aktivnosti, kot skakalni grad in barvanje otroških obrazov.

Oblecite nekaj rdečega, modrega in belega (slovenske barve)

ter se pridružite tekmovanju za izbiro in nagrado za najbolj zanimivo oblečeno osebo.

Vstopnina je \$7 za člane in najstnike do 17 let, za nečlane \$12,
otroci pod 12 let starosti imajo prost vstop.

Frances Urbas-Johnson, predsednica SDM

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

PREVEČ ALI PREMALO?

Mesec oktober je posvečen rožnemu vencu in leto vere je izpolnilo obletnico.

Še malo manjka do zadnje nedelje v cerkvenem letu, praznika Kristusa Kralja, 24. novembra 2013, ko bomo sklenili to leto vere. Seveda ne bomo čakali ali stali vnemar, temveč bomo še kaj naredili zase in med seboj kot življenjski kristjani. Ne bomo lovili zadnjega vlaka, kot smo že večkrat poskušali in smo bili veseli, če smo uspeli. Rožnovenski mesec v letu vere naj bo naša nova priložnost, da razmislimo, kako molimo, in zavrtimo kolo naprej.

Kako molimo? Če bi se o tem pogovarjali v kateri družini, bi družinski člani verjetno našli, kaj in kako molijo, to in ono, jutranjo in večerno molitev, Sveti angel... (Ali se kaj spomnimo na angele varuhe, ko se nas oni spomnijo pri Bogu in zvesto varujejo?). V kakšni drugi družini ali v krogu katerih znancev je praksa spet drugačna in odgovori prav tako. Tudi odgovori tistih, ki niso doživeli izkustva molitve, vere, obredov, Božje bližine ali pravijo: »To ni zame.«

Kako molimo? Drugi odgovor bi gotovo bil: Premalo. Odgovor »Preveč« bi bil silno redek. Bil bi čudež. Kristijan je res tisti, ki moli, vendar vemo, da ne moli ves dan nepretrgoma ali se ne postavlja vsepovprek, kdo bo zmolil več, kdo da več, ampak najprej skrbi za to, da moli in dela redno, da je vse ob svojem času in da se trudi biti pravi človek na pravem mestu. »Moli in delaj,« prastaro geslo – vodilo menihov nič manj ne velja za nas in to uresničujejo Jezus in njegovi učenci, ki so vogelni kamen, temelj in prvi stebri in zgled naše Cerkve. Tako še danes. Ko

Pri sv. maši za žegnanje sta se nam pridružila pavlinca iz sosednje župnije St. Margaret Mary v Merrylandsu p. Damian Mosakowski, novo posvečeni diakon br. Peter Strohmayer.

molimo sami, čeprav kratko, ali delamo, kmalu začutimo, da potrebujemo še nekoga vsaj za oporo ali za družbo. In če se kdaj zavemo, da molimo premalo, to za nas ne bo znamenje obupa, pač pa novo znamenje za nas, novo povabilo, da začnemo sedaj. „Verujem, Gospod, vendar naj verujem še trdneje“ (papež Klemen XI.), naj bo to naša popotnica v letu vere. Molim, vendar naj molim vztrajneje,

predvsem pa redno. Poleg reda skrbimo tudi za rednost. (Besedo "rednost" prav pogrešam v našem besednem zakladu, v knjižnem in pogovornem jeziku, pa vsi vemo, kako nam je potrebna – ne samo beseda, ampak tudi rednost v praksi! Op. p. D. Ž.).

Kako molimo? Če opazamo, da molimo premalo, ali vsaj molimo redno, kratko pa dobro, kot naroča naš blaženi škof Slomšek? Pomembno izpraševanje vesti je to za nas danes, saj smo prav z molitvijo ohranili Slovenijo kot našo deželo in jo bomo obvarovali, da je ne napravimo in da je ne požro velike ribe. In jo moramo! Še eno novo znamenje, novo povabilo, da ujamemo zadnji vlak. Ko se pripravljamo na obnovitev posvetitve Jezusovemu in Marijinemu Srcu pred bližnjo stoletnico fatimskih dogodkov, še prej pa bomo praznovali 200-letnico milostne podobe Marije Pomagaj, ki ima svoj prestol na Brezjah, v naših svetiščih in domovih in najodličnejši prostor v naših srcih, živih svetiščih, se spomnimo Marijinega naročila pastirčkom v Fatimi: "Molite rožni venec. Molite redno! Mnogo ljudi se izgubi in pogubi, ker ni nikogar, ki bi zanje molil ali se žrtvoval zanje!"

Ko marsikdo v današnji krizi – gospodarski, duhovni, moralni, krizi vrednot – ne vidi in ne ve kod, ne kam, se moramo spomniti, da so krizo povzročili mnogi med nami prav s svojo brezbrizno sebičnostjo. Brezvestneži so si nagrabili ogromno bogastva ter ga spravili na varno. Zasedli so vodilna mesta v naši družbi. V svoji zaslepljenosti v svoj prav obljublajo čudežne rešitve. V resnici pa vse bolj tonemo v revščino. Vsa še tako dobrohotna prizadevanja za napredek domovine prej ali slej prekinejo, razburijo z navideznimi aferami. Papež Frančišek nam naroča, naj molimo za svojo oblast, če je slaba, toliko bolj.

Ob izteku leta vere nam Jezus oponaša našo slabotno vero, ki je gotovo večja od gorčičnega zrna. Kljub temu čutimo nemoč, ne moremo kdaj premakniti še tako majhne reči. Vendar se tudi ne bomo šli neke senzacionalne vere ali se razkazovali, da bi nas ljudje pohvalili in imeli za nekaj, saj nas Jezus svari pred takimi ljudmi in dejanji. Jezus hoče naše ponižno služenje. Nismo mi Bog, ampak smo njegovi verniki in sodelavci. Najboljši primer takega zavzetega vernika je sedanji papež Frančišek, ki se ne da vpeti v neke ustaljene tisočletne okvirje naše katoliške Cerkve. Hoče biti svoboden in majhen med majhnimi ljudmi. Ravno to ga dela velikega.

In kaj je to, kar mi lahko storimo? Vsak naj svoje delo, službo, dolžnost, molitev opravi vestno iz zavzeto. S srcem. Ne zato, da bi te nekdo nekje (po) hvalil ali, da bi dobil nek privilegij. Gre za veliko več. Jezus nas je poklical za svoje učence in sodelavce. Čeprav so bili že dolgo v Jezusovi šoli, so ga prosili: »Gospod, nauči nas moliti.«

»Gospod, nauči nas moliti!« - nič manj ne prosimo sedaj, čeprav so nas naučili naši starši, stari starši in botri in se sedaj učimo in učimo moliti sami. Molitev sama je najboljša šola molitve. Samo začeti moramo. Moliti in delati. Poskusiti in preskusiti in hitro nam bo uspelo.

p. Darko Žnidaršič OFM

PRED NAMI JE...

MERRYLANDS – SV. RAFAEL PETEK, 1.11.: ZAPOVEDAN PRAZNIK VSEH SVETIH IN PRVI PETEK: Sv. maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. Ob 9.00 dopoldne bomo molili rožni venec za naše pokojne in prav tako eno uro pred večerno sv. mašo, ko častimo Najsvetejše.

SOBOTA, 2.11.: SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH: Ob 9.00 dopoldne molitev rožnega venca za rajne. Po dopoldanski sv. maši ob 9.30 bo še ena sv. maša, tretja pa ob 7.00 zvečer.

NEDELJA, 3.11.2013:

SV. MAŠA NA ROOKWOODU V KAPELI KRISTUSOVEGA VSTAJENJA V MAVZOLEJU ob 10.00 dopoldne. Po sv. maši molitve za rajne.

NEDELJA, 10.11.2013: ZAHVALNA NEDELJA, sv. maša z ljudskim petjem in zahvalna pesem.

ROMANJE V PENROSE PARK

Letos smo poromali v maju k sv. Mariji od Križa v mesto Sydney, v avgustu na Mulgoot – Mt. Schoenstadt, kjer je s. M. Julie Brcar vodila duhovno obnovo. V NOVEMBRU pa Vas vabimo v PENROSE PARK z malim avtobusom ali z osebnimi vozili na Fatimski dan, 13.11.2014. Sv. maša bo tam ob 11.00 dopoldne.

Med tednom so v Marijinem svetišču sv. maše vsak dan ob 11.00 dopoldne, ob nedeljah in praznikih pa ob 9.00 in 11.00 v angleščini, ob 10.00 pa v poljščini. Sv. spoved lahko opravite pred vsako sv. mašo in tudi čez dan. Vsak prvi petek je po sv. maši češčenje Najsvetejšega. Vsako prvo soboto sta sv. maši: ob 10.30 dopoldne poljska in ob 12.00 angleška. Več na spletni strani www.paulinefathers.org.au.

NEDELJA, 17.11.2013: SESTANEK

PASTORALNEGA SVETA in DELOVNIH SKUPIN po sv. maši. Načrtovali bomo božično praznovanje in štefanovanje ter program in dogajanja v naslednjem letu. Prosimo za zanesljivo udeležbo. Kljub temu, da smo lani spremenili delovne skupine, dve skupini združili v eno, obe skupini še vedno potrebujeta pomoč, ker nekateri ne morejo več sodelovati,

zato bomo veseli novih pridnih rok. Oglasite se, povabimo drug drugega, za marsikoga bo lahko nova priložnost, da se ne odtuji od občestva, ko kdaj ne sodeluje ali ne more več sodelovati.

MIKLAVŽ nas bo obiskal na 1. ADVENTNO NEDELJO, 1.12.2013, PO SV. MAŠI. Pomagajmo mu pripraviti darila in spodbujajmo naše otroke in drug drugega, da bomo rasti v veri in krepostih. Otroci, vabljeni tudi za angele in parklje!

V DECEMBRU bomo spet pripravili SREČANJE BOLNIKOV IN UPOKOJENCEV v četrtek, 5.12.2013. Ob 10.00 dopoldne bo srečanje molitvene skupine, ob 10.30 sv. maša v naši cerkvi in nato srečanje in kosilo v naši dvorani. Pred sv. mašo priložnost za sv. spoved. Med sv. mašo bova patra podelila bolniško maziljenje.

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA bo pri sv. mašah od 16.12.2013 dalje. Vabljeni v čim večjem številu, da bomo res lahko zapeli »Kralja, ki prihaja, pridite molimo« in druge čudovite speve. Lani nas je bilo prva dva dneva devetdnevnic premalo Slovencev – poleg ljudi drugih narodnosti, ki prihajajo k našemu bogoslužju - in nismo mogli zapeti, samo recitali smo lahko.

BOŽIČNO BOGOSLUŽJE: Na sv. večer v torek, 24.12.2013, ni večerne sv. maše.

SLOVESNA SV. MAŠA POLNOČNICA bo kot običajno OPOLNOČI V NAŠI CERKVI, poje naš mešani zbor. Cerkev bo odprta od 11.00 zvečer dalje. Odpravimo se od doma dovolj zgodaj, da se v redu posedemo in pripravimo na skupno božično praznovanje z božičnico – koncertom božičnih pesmi. Opolnoči bomo blagoslovili jaslice in začeli sv. mašo. Druge sv. maše: ob 7.00 zjutraj italijanska, ob 8.00 zjutraj slovenska z ljudskim petjem in ob 9.30 dopoldne dvojezična – slovensko – angleška, pojejo Južne zvezde.

Nekateri ste spraševali, če bi začeli božično polnočnico bolj zgodaj. Ker pa imamo pri nas zgodnjo polnočnico že v Wollongongu, p. Valerijan pa tudi ne more biti sam za tako pomembno slovesno bogoslužje, zato bomo do nadaljnjega ohranili kot do sedaj. Kdor ne more priti k polnočnici, se lahko udeleži sv. maše podnevi.

ČETRTEK, 26.12.: SV. ŠTEFAN: Sv. maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

ŠTEFANOVANJE bomo priredili po dopoldanski sv. maši v naši dvorani. Božično kosilo ta dan pripravlja delovna skupina B.

WOLLONGONG – FIGTREE – CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, če ni drugače oznanjeno.

NEDELJA, 10.11.2013: ŽEGNANJSKA IN ZAHVALNA NEDELJA:

TO NEDELJO BOMO PRAZNOVALI **30. OBLETNICO BLAGOSLOVA** NAŠE CERKVE VSEH SVETIH IN **50-LETNICO PRIHODA** patra **VALERIJANA** V AVSTRALIJO IN NJEGOVEGA DELOVANJA MED NAMI. **Slovesno sv. mašo ob 5.00 popoldne bo vodil škof iz Wollongonga msgr. PETER INGHAM.** Škof Peter bo prihodnje leto obhajal svojo zlato mašo.

Druge sv. maše bodo: na praznik Kristusa Kralja, 24.11., in na 2. adventno nedeljo, 8.12., obakrat ob 5.00 popoldne in božična zgodnja polnočnica v torek, 24.12., ob 8.00 zvečer. V nedeljo, 28.12., ne bo sv. maše.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL, ACT

V nedeljo, 6.10.2013, je bila ob 10.30 dopoldne **SKUPNA SV. MAŠA** v dvorani Slovenskega društva v Phillipu, ACT, po našem 39. slovenskem – mladinskem koncertu »CANBERRA – KRAJ SREČANJA« - »CANBERRA – THE MEETING PLACE«. Somaševanje je vodil g. Štefan Krampač SDB (salezijanec), ki je prišel za tri mesece na obisk v Avstralijo in je dragocena pomoč p. Cirilu in misijonarki Mariji v Melbourneu in v Adelaidi, ki sedaj nima stalnega duhovnika.

V nedeljo, 20.10., je redna slovenska sv. maša v cerkvi sv. Petra in Pavla ob 6.00 zvečer. Prav tako na 3. nedeljo v novembru, 17.11., ko praznujemo žegnanjsko in zahvalno nedeljo. V decembru sta dve sv. maši: redna na 3. adventno nedeljo, 15.12., in potem božična 25.12. ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Božična sv. maša za rojake bo v nedeljo sv. Družine, 29.12., ob 6.00 zvečer v katedrali Srca Jezusovega. Po sv. maši bo srečanje v župnijski dvorani.

SPREMEMBA: Doslej smo imeli slovenske sv. maše v Newcastlu vsako 5. nedeljo v mesecu (kadar ima mesec 5 nedelj) ter v nedeljo po božiču in v nedeljo po veliki noči. V zadnjem času se je število udeležencev zelo zmanjšalo. Nekateri rojaki so pokojni, nekateri ne morejo več prihajati zaradi bolezni, starosti, marsikdo ne vozi več ali težko vozi zvečer ali ponoči. Pri sv. maši v nedeljo, 30.6.2013, nas je bilo 8, pri sv. maši v septembru pa 6. Zato smo pregledali koledar in se po pogovoru odločili, da bo odslej slovenska sv. maša v Newcastlu samo trikrat na leto: v velikonočnem in božičnem času kakor doslej in še enkrat vmes. Tako smo že določili, da bodo sv. maše v letu Gospodovem 2014:

- v nedeljo po veliki noči, 27.4.: 2. velikonočna – bela nedelja in nedelja Božjega usmiljenja;
- v nedeljo, 31.8.2014: 22. nedelja med letom, 5. v mesecu;
- v nedeljo, 28.12.2014: nedelja sv. Družine (božična).

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

Datum spomladanskega obiska in sv. maš v Kraljici deželi za zdaj ni določen. V septembru smo se zbrali na romanju v Marian Valley (14.9.2013), pridružili so se nam še drugi romarji – Avstralci, Hrvatje, Italijani, iz Melbournea so se pripeljali z avtobusom italijanski romarji, ki so potovali po tem lepem koščku Avstralije. Žal zaradi obveznosti v nedeljo pater (Darko) nisem mogel ostati z vami, zato je bila romarska sv. maša obenem žegnanjska za Zlato Obalo – Gold Coast. Bilo pa je zanimivo, ko smo se pogovarjali pri kosilu in vas je kar nekaj vprašalo, če bo sv. maša tudi v nedeljo po našem romanju. Res lepo in hvalevredno, kako zelo se je prijala pobuda za naš »s'menj«! Letos nismo mogli, prva in druga nedelja v mesecu sta bili že za nami, pač pa smo za drugo leto že izbrali datum romanja – soboto, 13.9.2014, in se v nedeljo potem lahko dobimo pri sv. maši na Lipi, če bo Bog dal. Ker je dan našega romanja tudi Fatimski dan, je p. Colomba že predlagal, da se v popoldanski procesiji ustavimo pri naši kapelici za slovenske molitve in nadaljujemo procesijo. Morebitno spremembo bomo morali pravočasno sporočiti.

V oktobru imamo slovenski-mladinski koncert, v novembru molimo za rajne in morava patra ostati

doma za bogoslužje blagoslova grobov, v decembru nas obišče Miklavž. Ker p. Valerijan ne zmore več dolgih poti, bo potrebno obiske in srečanja prilagoditi in uskladiti z vami, saj starejši rojaki že težje sodelujete kot nekoč, tudi pri kuhanju in postrežbi. - Razmišljajmo, predlagajmo.

V novem letu bo božična služba Božja v soboto, 4.1.2014, na Zlati Obali na Klubu Lipa ob 4.00 popoldne, v nedeljo, 5.1.2014, pa na Planinki pri Brisbanu ob 10.30 dopoldne. Takrat praznujemo praznik Gospodovega razglasenja.

PERTH – OSBORNE PARK – SV. KIERAN, WA

Vse naše rojake v Perthu in v Zahodni Avstraliji obveščamo, da se bomo po treh letih spet zbrali pri slovenski sv. maši v Perthu – v cerkvi sv. Kierana v Osborne Parku, Waterloo Street, Tuart Hill, **v nedeljo, 24.11.2013, na praznik Kristusa Kralja, ob 2.00 popoldne.**

Po sv. maši se dobimo v Slovenskem klubu, kjer bo srečanje in pogovor z veleposlanikom Republike Slovenije v Avstraliji dr. Milanom Balažicem. Obvestimo se med seboj in povabimo drug drugega, naj bosta obe srečanja resnično povabilo in spodbuda, da še bolj pridemo skupaj kot sicer.

MED NAMI JE BILO...

NAŠ PROVINCIAL pater STANE ZORE nas je spet obiskal od 9. do 13.8.2013. V Avstralijo je prišel predvsem zato, da je spremljal domov p. Janeza, ki se je odločil za vrnitev v domovino in da so uredili primopredajo s p. Cirilom, ki sedaj soupravlja misijon sv. Družine. Na letališču v Sydneyu sta p. Staneta pričakala p. Valerijan in Toni Šajn. Pater Darko je somaševal pri pogrebni maši v Mona Vale. V lepih dneh smo se lahko več pogovorili o sobratih in naši provinci, o razmerah tukaj in doma, o Cerkvi na Slovenskem in še čem. V soboto smo obiskali Klub Triglav in v nedeljo Slovensko društvo Sydney. Pri Sv. Rafaelu smo obhajali skupno nedeljsko bogoslužje 11.8. Načrtovali smo sestanek skupnosti v dvorani. Zaradi težav z ozvočenjem je provincial odgovarjal na vprašanja rojakov posamič, ko jih je šel pogledat od mize do mize. Rojaki ste se gotovo največ zanimali, če bomo dobili še kakšnega patra ali pomočnika. Nove moči bi bili veseli, vendar je zdaj ne moremo dobiti, saj nas v Sloveniji prav tako primanjkuje, naše skupnosti in dejavnosti se krčijo, naše delo je tako omejeno. Mladih je bolj peščica, marsikje jih praktično ne vidimo več ali samo včasih. Slomškova šola je pred štirimi leti zaprla vrata. Angleški družinski sv. maši tudi »bije plat zvona«

v zadnjem času. (Lahko kaj naredimo več ali kaj spremenimo, da bo bolje?) Marsikatero skupino mirujejo ali so zamrle. Smo v skrbeh, razumljivo, saj je tukaj veliko stvari, ki so potrebne, primanjkuje pa pridnih rok, ker nekateri zaradi bolezni ali starosti ne morejo več sodelovati. Potem bo p. Valerijan potreboval kdaj več pomoči pri svojih letih. Zdaj bi najprej nujno potrebovali stalno gospodinjo. Sester redovnic, ki se jih hvaležni spominjamo še danes, ne moremo dobiti več, saj jih še bolj primanjkuje, za gospodinjstvo morajo že iskati civilno kuharico ali negovalke za starejše, ker same ne zmorejo. Popoldne sva p. provincial in p. Darko obiskala Wollongong – Figtree. K sv. maši se nas je zbralo 35. Ljudje navdušeno sodelujejo, po sv. maši pa so se v mraku kmalu razšli, samo peščica nas je posedla za mizo za večerjo in klepet.

SV. MAŠO NARODOV v škofiji Wollongong smo obhajali s škofom msgr. Petrom Inghamom v Varrovillu 25.8. Kar lepo število rojakov se vas je odzvalo, prišli ste celo z malim avtobusom. Po sv. maši smo se udeležili kulturnega programa v šolski dvorani. Slovenski rojaki ne moremo več sodelovati s stojnico, vendar bi lahko še sodelovali naprej zlasti kot bralci beril in prošenj in kot pevci s slovensko pesmijo. Tudi narodne noše lahko izpopolnimo, če jih že dolgo nismo oblekli, saj tudi tako predstavljamo sebe, svoj narod in državo. Spodbuda naj velja!

OČETOVSKI DAN je bil zares pravo presenečenje, saj so nastopili otroci iz več družin. Sodelovali so Noah Skubla, Kate Stariha, Georgia Bavčar, Kara in Daniel Pondelak ter Richard in Matthew Slatinšek, Owen Kociper. (Če kdo manjka, sporočite in bomo dodali.) Bilo je res prisrčno. Mirjam Stariha nas je pozdravila na začetku sv. maše in voščila vsem našim očetom in patrom Darku in Valerijanu, otroci pa so nastopili po obhajilu. Za kosilo je poskrbela ekipa kuharic, ki sta jo vodili Jenny Stariha in Olga Konda in je pridno poskrbela za juho v zimskih prvih nedeljah v mesecu. Očetovski dan je tako čudovito

dopolnjen. Delovni skupini, čeprav preurejeni in okrepljeni, pa še vedno potrebujejo nove pridne roke. To se je pokazalo, ko smo pripravljali kosilo za našo ŽEGNANJSKO NEDELJO, 29.9. Oglas zato še velja!

NA ŽEGNANJSKO NEDELJO, 29.9.2013, smo obhajali slovesno sveto mašo, pri kateri so obnovili zakonske obljube naši jubilarci: VINKO IN MARIJA OVIJAČ (68 let), ANTON IN JULKA ULE (60 let – biserna poroka), ŠTEFAN IN ANA ŠERNEK (56 let), ANTON IN GIZELA ŠPICLIN (55 let), ANTON IN ANICA KONDA (55 let), IVO IN TEJA BAVČAR (53 let), FRANC IN FRANCKA MRAMOR (53 let), ŠTEFAN IN HELENA ZADRAVEC (50 let – zlata poroka), STANE IN ALOJZIJA JUG (45 let), ANTON IN ELIZABETA KOCIPER (45 let). Pri sv. maši sta se nam pridružila pavlinca iz sosednje župnije St. Margaret Mary v Merrylandsu p. DAMIAN MOSAKOWSKI, ki je somaševal, in novo posvečeni diakon br. PETER STROHMAYER, ki je prejel diakonsko posvečenje v Penrose Parku na Fatimski dan, 13.9. Vsem jubilarantom in še drugim, ki praznujete, iskreno čestitamo! Kosilo je pripravila delovna skupina B (fotografiji zgoraj).

NA 39. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT V CANBERRO 5. in 6.10. smo potovali z avtobusom, vseh s šoferjem Marijanom Cesarjem nas je bilo 30, šla sva tudi oba patra. Prijave smo zbirali pri Sv. Rafaelu in na Slovenskem društvu Sydney. Bili smo res dobra družba in želimo, da bomo še kdaj. Nekaj rojakov iz Sydneya in okolice, iz Wollongonga in Newcastla in od drugod je prišlo z osebnimi avtomobili, tako da nas je bilo vseh kakih 50, in, seveda, domači rojaki Canberričani, ki ste nas lepo sprejeli, poskrbeli za tehnično organizacijo, za kuhinjo in vse, kar je bilo potrebno. O koncertu lahko berete posebno reportažo. Rojaki smo zelo hvaležni rojakom, veseli smo bili drug drugega, koncerta, ki je lepo uspel. V nedeljo smo se zbrali k bogoslužju in zlasti smo bili veseli dobrega domačega nedeljskega kosila, ki je bilo preprosto, pa zares okusno – ker so bile domače dobrote! Bog povrni vsem pridnim!

Pri Sv. Rafaelu je na Frančiškovo nedeljo, 6.10., maševal p. ANTHONY SAMY SELVARAJ iz Campbelltowna, ki je doma iz Malezije.

SV. KRST

JOSHUA ANTON KOCIPER, Greystanes, NSW, sin Davida in Diane, r. Naofal, rojen 1.2.2013. Botra sta bila Deni Čolig in Joanne Sleiman. – Merrylands – Sv. Rafael, 15.9.2013.

ZOEE MAYA NEMEŠ, Ryde, NSW, hči Damijana in Lillian, r. Danev, rojena 5.3.2013. Botra sta bila Martin in Danica Danev. Merrylands – sv. Rafael, 21.9.2013.

SV. BIRMA

ANTON KAVAŠ WILDING, 12, je prejel zakrament sv. birme v torek, 27.8.2013 v cerkvi sv. Rafaela v Queanbeyanu, župnija sv. Gregorja Velikega – St. Gregory's Parish, Queanbeyan, NSW. Botra je bila Zala Kavaš. Birmovalec: msgr. John Woods, apostolski administrator nadškofije Canberra – Goulburn.

OWEN KOCIPER, DELTA in ETHAN McANULTY ter RICHARD SLATINŠEK so prejeli zakrament sv. birme pri slovesni sv. maši ob 40-letnici blagoslova naše cerkve sv. Rafaela v Merrylandsu v nedeljo, 13.10.2013. Birmovalec: msgr. Dr. Anthony Fisher OP, škof škofije Parramatta (*fotografiji na strani 51*).

Vsem iskreno čestitamo in želimo, da bi bili zgledni in življenjski kristjani.

NAŠI POKOJNI

STANISLAV BELE je umrl v St. John's Home for Men v Toowoongu, QLD v sredo, 21.8.2013. Rojen je bil 16.11.1924 v Selcah pri Postojni v župniji Slavina. Po poklicu je bil mizar. Poročen je bil s Stano Brgoč, ki je že pokojna, umrla je pred petimi leti. Stanislav zapušča

sina Johna z ženo Liedo, vnuke Racquel, Alicia in Lilly, v Sloveniji pa brata Mateja in sestro Zoro in njuni družini. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v sredo, 28.8.2013. Stanislav in žena Stana počivata na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

JOŽE – PEPI ŠIŠKOVIČ je umrl v ponedeljek, 19.8.2013 v Greystanesu. Rojen je bil v vasi Povžane v župniji Materija v Istri 16.4.1932. Po poklicu je bil mizar, poročen je bil s Pavlo Križman, ki je sedaj že pokojna, umrla je leta 2009. Jože zapušča sina Henrika z ženo Marino, sina Andrewa z ženo Amando, vnuke Samuela, Jacksona in Larriso, brata Rika z ženo Evelyn, nečake Joe-a, Amando in Lindo ter brata Stanka in sestro Mirando in njuni družini. K pogrebnim molitvam smo se zbrali v kapeli krematorija Pinegrove v četrtek, 29.8.2013, nato je bil pokojnik upepeljen.

GABRIJELA ZADNIK, roj. ZORC je umrla v Braeside Hospital v Prairiewoodu, NSW, v četrtek, 29.8.2013. Luč sveta je zagledala 5.1.1934 v Kozjanah v župniji Brezovica pri Materiji. Poročena je bila z Mirkom Zadnikom, po poklicu je bila delavka. Gabrijela poleg moža Mirka zapušča sina Miroslava z ženo Karen, sina Emila, vnukinji Jodie Lee Fowler in Renee Lee Stever, pravnuke Ashtona in Jai-ja Fowlerja ter Brodie-ja Steverja, sestre Sonjo Prinčič in njeno družino v Avstraliji ter sestro Zdenko Filipič in brata Gabrijela Zorca in njuni družini v Sloveniji. Zadnje leto in pol je nosila križ bolezni, vendar je trpljenje prenašala vdano in z vedrino. V bolezni je večkrat prejela zakramente. K pogrebni sv. maši smo se zbrali v sredo, 4.9.2013, pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato je bila pokojnica upepeljena v krematoriju Pinegrove.

MARIJA MIKLAVČIČ, roj. VADNJAL je umrla v petek, 6.9.2013, v Linburn Nursing Home v Burwoodu, NSW. Rojena je bila 31.7.1924 v Zagorju pri Pivki. Po poklicu je bila kuharska pomočnica. Poročena je bila z Jožetom Miklavčičem. Marija Poleg svojega moža Jožeta zapušča sina Johna, sina Stana, hčer Julie Ann z možem Johnom, vnuke Davida, Jacoba, Nadio, Rachel in Jamesa ter sestro Stano, brata Jakoba in Mileta in družine v Sloveniji. Zadnja leta je nosila križ bolezni. K pogrebni sv. maši smo se zbrali v četrtek, 12.9.2013, pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato je bila pokojnica upepeljena v Rookwoodu v krematoriju na katoliškem delu pokopališča (pri kapeli Mother of Mercy).

VIKTOR ISTENIČ je umrl v Stanmore Nursing Home v sredo, 11.9.2013. Luč sveta je zagledal 16.3.1933 v Predrižah v župniji Črni vrh nad Idrijo. V Avstralijo je prišel leta 1960. Po poklicu je bil varilec-inštalater, sedaj v pokoju. Poročen je bil s Terezijo, r. Šemrl, ki je umrla pred šestimi leti in pol (2007). Viktor zapušča hčerki Suzano in Vido, v Sloveniji pa brata Avgušтина, njegovo družino in sorodnike. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 17.9.2013 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

p. Darko in p. Valerijan

39. slovenski – mladinski koncert »CANBERRA – KRAJ SREČANJA« »CANBERRA – THE MEETING PLACE 2013« Organizator: Slovenski katoliški misijoni Sydney, Melbourne, Adelaide Gostitelj: Slovensko – avstralsko društvo Triglav Canberra 5. in 6. oktober 2013 – 5th & 6th October 2013

Za naš 39. slovenski-mladinski koncert smo izbrali geslo »Canberra – kraj srečanja« - ob stoletnici našega glavnega mesta. Ko se srečamo, je vedno najlepša beseda »Dobrodošli« – »Welcome« in z dobrodoščico, ki sta jo izrekla **napovedovalca Anton Falež in Vivien Falež-Boosz**, smo začeli tudi letošnji koncert na Slovensko-avstralskem društvu Triglav v Canberri – Phillipu, ACT v soboto, 5. oktobra 2013, ob 4. uri popoldne.

Pater Darko Žnidaršič je v uvodnem pozdravu povedal:

»Po dveh letih smo spet prišli na koncert v naše glavno mesto Canberro. Tudi zato, da vtisnemo nov kamenček v naš mozaik – v naše dogajanje, v našo zgodovino in dediščino, vključno v našo bogato bero naših koncertov, 'da se bo tudi slovenska skupnost na ta način pridružila praznovanju naše avstralske prestolnice,' kot je zapisal naš p. Ciril A. Božič OFM OAM. Da pa ne bo ostalo samo pri kamenčku v mozaiku ali v mogočnem spomeniku, bomo danes in jutri znova skupaj poskrbeli, da bo naš slovenski dom tukaj in sedaj resnično topel z nami in za nas, za vse, ki prihajajo k nam.«

Za p. Darkom sta nas pozdravila **veleposlanik Republike Slovenije dr. Milan Balažic**, in predsednik Slovensko-avstralskega društva **Franc Čulek**.

Navzoči so bili še naslednji častni gostje:

zaslužni častni generalni konzul Alfred Brežnik AM z ženo Jeni, nova diplomatka na slovenskem veleposlaništvu v Canberri mag. Jana Grilc s hčerkama, predsednik Slovenskega društva Sydney Štefan Šernek in njegova žena Ana, predsednik kluba Planica iz Wollongonga Ivan Rudolf z ženo Marinko, predsednik ASK Cvetko Falež z ženo Ado, predsednica Slovenskega društva Tivoli Newcastle Marija Grosman z možem Emilom, ki sta tudi zastopala Klub Triglav Mounties in arhivsko organizacijo HASA NSW, Florijan Auser - član Sveta Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu in direktor Slovenian Media House, laiška misijonarka Marija Anžič, predsednica Slovenskega društva Melbourne Frances Urbas-Johnson, podpredsednik Slovenskega društva St. Albans Slavko Blatnik, zaslužna nekdanja predsednica in podpredsednica slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu Lojzka Kuhar in Jože Matkovič, voditeljica slovenskega programa na radiu SBS Tania Smrdel. Tu smo bili tudi vsi sedanji slovenski avstralski patri: p. Ciril, p. Valerijan in p. Darko, z nami je bil tudi duhovnik salezijanec g. Štefan Krampač, ki je letos septembra nastopil sobotno leto in prišel v Avstralijo za tri mesece in je dragocena pomoč v Melbournu in Adelaidi, saj se je p. Janez letos avgusta vrnil v Slovenijo. Drugi predstavniki slovenskih organizacij so se opravičili.

Skupaj smo zapeli slovensko in avstralsko himno, nato je p. Darko prebral molitev petih prstov novega papeža Frančiška.

Koncert so odprli **METULJČKI** – otroci, ki obiskujejo Slomškovo šolo v Kew: Ivy Blatnik, Daniel in Marcus Bogovič, Evie in Sabrina Johnson, Christina in Olivia Pase in Anthony Petelin, ki so zaplesali **folklorne plesse**, nekaj ob glasbi na CD plošči, ki jo je posnel s svojim igranjem Frank Petelin, nekaj ob spremljavi harmonikarjev Jožeta Markoviča in Janeza Kure-ja. Otroci so bili oblečeni v lepe nove narodne noše, za katere vestno skrbi Renata Miklavec.

Naslednji so bili domačini - Canberrčani – **KAVAŠEVI: GENIKA PIVAR – KAVAŠ in njeni vnuki CHLOE, ANTON IN DENIS KAVAŠ – WILDING**. Chloe je na klavirju zaigrala **Venček skladb – Medley: Swan on Lake, Gumdrop, Almost Like A Dream, Spanish Caballero, Dragon Hunt**. - Genika Pivar – Kavaš je že pred leti nastopala na naših koncertih s harmoniko. Zaigrala in zapela je staro, še danes priljubljeno skladbo ansambla Lojzeta Slaka **Mamici: »Kje mamici bi rož nabral, mi kdo to pove...«** Pri naslednji, lahko rečemo, tudi že ponarodeli skladbi Lojzeta Slaka **Čebelar**, pa sta se s svojima zvonkima glasovoma pridružila vnuka, bratca Anton in Denis in občuteno zapela **»Čebelice, čebelice, saj moje ste prijateljice...«** Bilo je res ganljivo in navdušeni smo vsem zaploskali. Viden dokaz, kako se slovenska pesem prenaša na tretji slovenski rod v Avstraliji! Anton in Denis sta ministranta pri naših sv. mašah v Canberri, sestra Chloe se jima pridruži, ko preberejo prošnje za vse potrebe, in pri darovanjski procesiji.

DANICA PETRIČ iz Sydneya – Merrylandsa se je predstavila s humoristično točko **Zapisi nevrotične gospodinje – Notes by Neurotic Housewife**. Skrbno gospodinjino opevata že pevec in pisatelj v Svetem pismu. Toda če je kdaj vse na kupu ali če pride kaj vmes, se mora ona prva znajti. – Tudi Daničini točki smo se nasmejali. Danica vodi molitveno skupino Srca Jezusovega v našem Merrylandsu, bere Božjo besedo pri sv. mašah, se zanima in nas pridno obvešča o posameznih članih občestva, zlasti še o bolnih in ostarelih. Vsa leta pridno piše pesmi, izdala je že nekaj zbirk, skrbi pa tudi za dobro voljo in humor, ki ga vsi potrebujemo.

NICOLE SAMSA je doma iz Sydneya – Greenacre-a in obiskuje kolegij Santa Sabina v Strathfieldu. Na flavto je zaigrala skladbo Julesa Mouqueta **La Flute de Pan et les Bergers**. Nicole igra flavto od svojega osmega leta, končala je tudi glasbeno šolo za klavir, igra v šolskem orkestru in v ansamblu Wind, sodeluje pa tudi pri športnih dejavnostih: v plavanju, atletiki in pri hokeju.

Naslednji sta se nam predstavili sestri **OLIVIA IN**

CHRISTINA PASE iz Melbourn. Olivia je stara 8 let in je letos začela igrati klavir. Zaigrala je skladbo **Skipping Frogs**. Christina pa že štiri leta igra violino, od svojega 3. leta pa pleše in je pred kratkim končala 5. stopnjo baleta – Ballet RAD Exam. Zaigrala je skladbo **Arpeggio bounce**. V naslednji točki **Character Exercises and Dance** pa sta nastopili skupaj: Olivia je prav duhovito napovedovala posamezne plesne ali plesne sloge, ki jih je Christina zaplesala, da smo se prav nasmejali obema. Obe, Christina in Olivia, sta učenki Slomškove šole.

Sestrarna Christini in Olivii sta sledila **SIMON IN MATEJA KOŠTRICA** iz Canberre – Evatta, ki ju že dobro poznamo. Pa vseeno pevka Mateja ponosno pokaže na Simona: »To je moj brat!« Čeprav imata prostega časa manj kot včasih, še vedno najdeta čas za svoje najdražje in prijatelje ter za veselo slovensko pesem. Zaigrala in zapela sta valček ansambla Franca Miheliča **Moja ljubljena dežela**.

Prvi del koncerta smo okronali z venčkom narodnih. **MARIJA VALENCI** in **JOŽE KOŠTRICA** sta zapela venček narodnih: **Al' me boš kaj rada imela, Odpiraj, dekle, kamrico..., JOŽICA** in **JOŽE KOŠTRICA** in p. **DARKO ŽNIDARŠIČ**, tako rekoč sovrstniki, pa smo že nekajkrat odkrili, kako čudovito se ujamemo s svojimi glasovi in sedaj smo zapeli na odru znano narodno pesem **Domača hiša**. – Venček narodnih je vedno tisti, brez katerega bi nam nekaj manjkalo – na naših koncertih, med ansambli ali v veseli družbi. Ko smo polni veselja ali polni žalosti, v družbi ali osamljeni, Slovenci najdemo domačo pesem in »skujemo« venček narodnih.

DRUGI DEL KONCERTA so spet odprli naši **METULJČKI – OTROCI SLOMŠKOVE ŠOLE KEW**, tokrat kot igralci. Že lani so nas navdušili s skečem na koncertu v Brisbanu, letos pa so uprizorili znano **Rdečo kapico**. Nekateri otroci so igrali prvič. Bili so prav domiselni in vsi smo se nasmejali do solz. Igro je režirala učiteljica mag. Julie Kure – Bogovič. Najlepše se zahvaljujemo staršem in starim staršem naših otrok za podporo in pomoč ter za pripravo kostumov.

Brata **HARRY** in **DOMINIC ŽUŽEK** sta navdušena plesalca, doma iz Younga, plešeta Tap in balet že več kot pet let in nastopata na raznih tekmovanjih v NSW in ACT. Harry je tudi že zmagal na nekaterih tekmovanjih. Mlada plesalca, še šolarja (10 in 12 let), sta bila enkratna s svojo točko **A Tap Duo**, Harry pa je zaplesal še **Solo Tap Routine**. Marsikateri plesalec veteran bi se skril pred njima!

MARCUS BOGOVIČ je kitarist iz Melbourn,

Prizori iz igre Rdeča kapica in utrinki z odmora koncerta.

Florijan Auser

Janez Černe

Pater Darko, pridne kuharice in harmonikarji

Metuljčki

Anton in Denis Kavaš ter Genika Pivar - Kavaš.

Simon Koštrica, Marija Valenci in Jože Koštrica

Harry in Dominic Žužek

Chloe Kavaš

Marcus Bogovič

Genika Pivar - Kavaš

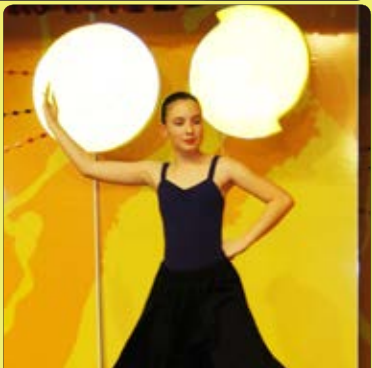
Oscar Urbas

Anton Falež in Vivien Falež-Boosz.

Olivia Pase

Christine Pase

Danica Petrič

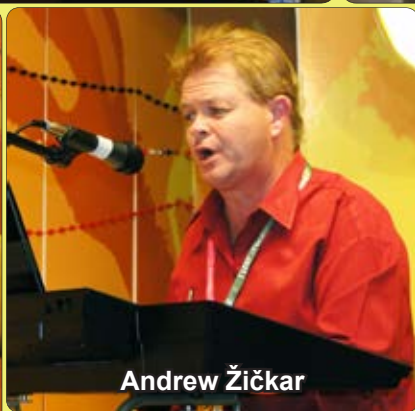
Mateja Koštrica

Simon Koštrica

Olivia Pase

Andrew Žičkar

Nicole Samsa

Mateja Koštrica
in Marija Valenci

Oscar Urbas

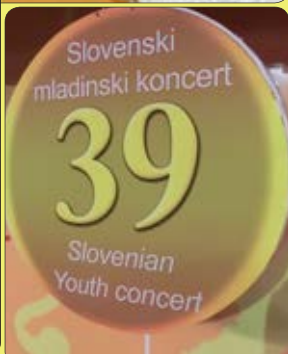
Jožica in Jože Koštrica ter p. Darko Žnidaršič

Danica Šajn

Slavko Blatnik, Janez Kure, Jože Matkovič

ministrant, učenec Slomškove šole in izvrsten športnik. S kitaro je prepotoval že lep kos naše Avstralije. Zaigral nam je skladbo Edvarda Griega *Hall of the Mountain King* in skladbo *Mountain Sounds (of Monsters and Men)*.

Iz Viktorije prihajajo še eni naši veterani: harmonikarji **SLAVKO BLATNIK** iz St. Albansa ter **JOŽE MATKOVIČ** in **JANEZ KURE** iz Geelonga. Zaigrali so nam zelo znani skladbi Lojzeta Slaka *Ta sosedov Francelj* in *Po dekle*, Vsi trije so navdušeni harmonikarji, pravi ljudski muzikantje, ki nas prav radi razveseljujejo z glasbo in petjem. Slavko Blatnik je ustanovni oče in podpredsednik slovenskega društva St. Albans, Jože Matkovič in Janez Kure pa sta izredno delovna člana slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu. V obeh društvih poznajo in cenijo njihovo požrtvovalno delo, prav tako v širši skupnosti v Viktoriji.

OSKAR URBAS je domačin iz Canberre, igra trobento in klavir. Tudi letos se je velikodušno odzval in nam zaigral na klavirju skladbo *Oblivion*, *Astor Piazzolla*, na trobento pa *Moj očka ima konjička dva*. Klavir igra, odkar je naredil prve korake v šolo, trobento pa 5 let. Obiskuje Marist College v Canberri, igra v šolskem jazz orkestru, rad potuje in je ponosen na svoje najdražje in na slovenske korenine.

ANDREW ŽIČKAR iz Corrimala pri Wollongongu je tudi "rastel" z našimi koncerti in ga že dobro poznamo. Zaigral in zapel je *Po jezeru bliz' Triglava (M. Vilhar)* in skladbo Bruce-a Ferneya *Oom-Pah-Pah*, kjer smo poprijeli in ponovili odpev še skupaj, saj ni nič težak.

DANICA ŠAJN iz Sydneya je pevka pri Južnih zvezdah, ki pojejo vsak mesec pri naših družinskih sv. mašah pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu in tudi na drugih naših prireditvah. Letos so se Južne zvezde opravičile, Danica pa je poskrbela, da je bilo spet

veselo – po slovensko in po angleško. Zapela je pesem *Crazy (Willie Nelson – Patsy Cline & Leanne Rimes & Singers)* in znano slovensko *Čez Šušarski most*, ki jo pojde Majda Sepe. Danica nas je povabila, da smo refren pesmi zapeli skupaj. **MARIJA VALENCI** in **MATEJA KOŠTRICA** sta zapeli pesem *»Kako je jasno to jutro«* po napevu španske narodne *»Mama Juanita«*. Pesem je prevedena v številne jezike in tudi v slovenščini imamo nekaj prevodov in priredb. Marijo in Matejo je s harmoniko spremljal **SIMON KOŠTRICA**.

VSI NASTOPAJOČI smo za konec zapeli tisto znano *»V dolini tihi je vasica mala...«* in *»Kje so tiste stezice«*.

Pater DARKO se je ob koncu zahvalil nastopajočim, organizatorjem in pomočnikom, ki so pripravljali naš koncert, in podelil priznanja. V sklepnem govoru se je pomenljivo spomnil začetkov Canberre, ko so jo gradili pred sto leti – po vzoru sklepne pesmi *Kje so tiste stezice*, ki smo jo zapeli za konec. – Povzel sem po veliko mlajši fotokroniki na slovenski Obali, ko so pred 30 leti gradili cerkev sv. Nikolaja v Ankaranu. Saj ni bilo pred stoletjem nič drugače, ko so začeli graditi našo prestolnico, le malo več so posekali, hišic in stezic malo več naredili, pa šol in cerkva, ko so zaživela nova naselja. Mar ni tako?

Letošnji koncert je bil krajši kot prejšnja leta, ker smo opise nastopajočih objavili v programski knjižici in pripravili krajše besedilo za napovedovalca. Oba, Vivian in Anton, sta napovedovala odlično - Vivian slovensko in Anton angleško. Celoten koncert brez polurnega odmora je trajal dve uri in pol.

Utrujeni, pa veseli smo sedli k večerji. Za zabavni večer so poskrbeli harmonikarji Slavko, Jože, Janez in Simon, p. Darko pa za petje in povezovanje. Ko smo povečerjali, smo izžrebali dobitke, napetost je naraščala. Sedaj pa še glavna nagrada – žrebanje vstopnice na koncertu za nagrado Budget Slovenija, ki je tudi sponzor našega koncerta. Predlanskim izžrebanca dolgo in dolgo ni bilo. Končno smo izžrebali Štefana Šerneka, predsednika SD Sydney. Lani se je sreča nasmehnila Kristini Korpar iz Sydneya in letos spet Sydneyčanki – Teji Bavčar. Iskrene čestitke!

Na oder smo povabili še ene nastopajoče - naše pridne kuharice, se jim zahvalili in jim zaploskali. Res ste bile pridne. Kako lepo je šele zazvenela vaša pesem, kljub temu, da ste bile utrujene. Lepo bi bilo, če bi zaživela še ena skupina za naš oder in našo družbo, ko pridemo skupaj. Splača se – naj

naš zgled potegne še koga. Potem pa se vidimo ob letu osorej – v Kew – Melbourne ob častitljivem 40. našem koncertu!

Nedeljsko sv. mašo v dvorani Društva je vodil in nas nagovoril o sv. Frančišku g. Štefan Krampač SDB, ki sem ga povabil, da je popridigal o bratu vsem bratom, saj je bil sv. Frančišek tudi sv. Janezu Bosku velik vzornik. Po sv. maši smo bili nadvse veseli dobrega domačega kosila. Ko tole pišem, pohvale in zahvale našim kuharicam in pomočnikom še odmevajo. - Bog plačaj!

p. Darko Žnidaršič OFM

Napovedovalca: Vivien Falež-Boosz in Anton Falež; **Scenarij, vezno besedilo, besedilo za napovedovalca:** p. Darko Žnidaršič OFM in Vivien Falež-Boosz; **Programska knjižica:** p. Darko Žnidaršič OFM, mag. Julie Kure-Bogovič, Florijan Auser, p. mag. Ciril A. Božič OFM OAM; **tisk** Emona Instruments;

CANBERRA – THE MEETING PLACE FOR SLOVENIANS

Canberra, our nation's capital city - the name 'Canberra' comes from an early Aboriginal word meaning 'meeting place'.

On the first weekend of October 2013, Canberra was the meeting place for young Slovenians and Slovenians young at heart, **for the 39th Annual Slovenski mladinski koncert presented by the Slovenian Catholic Religious & Cultural Centres in Australia – Sydney, Melbourne and Adelaide.**

In true Slovenian style, a contingent of Melburnian-Slovenians departed from Kew in the early hours of Thursday morning, 3rd October 2013. The next pick up point was the St Albans Slovenian Club where more of our compatriots filled the remaining seats on the coach including friends from Geelong and three very talented 'muzikanti' (Slavko Blatnik from St. Albans; Janez Kure and Jože Matkovič from Geelong), who entertained us with their 'harmonikas' all the way to Canberra. Upon arrival in the nation's capital that evening, we enjoyed a wonderful meal at the Hellenic Club in downtown Canberra, with all meals pre-ordered for us by Marija Anžič to ensure speedy food service after our many hours of travel.

On Friday morning, after enjoying a sensational buffet breakfast at the Capital Executive Apartment Hotel (our Canberran home), we made our way to our coach greeted with sunshine, hitting the road for our close-by destination of Floriade 2013 - Australia's biggest celebration of spring, showcasing one million flowers in bloom throughout Canberra's Commonwealth Park. After tip-toeing through the tulips and enjoying many other activities, we made our way to see the new Parliament

Celostna grafična podoba in scenarij ter oblikovanje tiskovin: Florijan Auser

Snemalca: Florijan Auser, Janez Černe;

Tonska mojstra: Richard Osei Offeha, Andrew Žičkar

Pomočniki na odru in za odrom: Simon Koštrica, Andrew Žičkar, mag. Julie Kure Bogovič; **Sodelavci, prostovoljci iz Canberre in okolice, kuharice, kuharji:** predsednik Franc Čulek, Janez Černe, Edi Čulek, Eva Čulek, Margaret Job, Lojzek Kavaš, Rebecca Kennedy, Lisa Kennedy, Marica Korunek, Jožica Koštrica, Simona Osolnik, Štefka Sečkar, Briana Sečko, Duca Sečko, Marija Sečko, Stanko Sečko, Suzana Sečko, Jordan Witiker-Čulek, Robin Witiker-Čulek, Eva Čulek, Honorato Bazon.

House, stopping at the old Parliament House for lunch outdoors at the lovely Pork Barrel Bakery, set in the national parliamentary rose gardens.

The next stop on our itinerary took us on a 1.5 hour drive to the southern highlands of NSW, to the Pauline Fathers' Monastery "Penrose Park". The first to greet us at Penrose Park were the kangaroos, who were staring at us more than we were staring at them! The property is home to the

Robert Brožič, ki živi v Canberri, je prišel pozdravit prijatelje iz Melbournā.

Church of the Shrine of Our Lady of Mercy, where we were honoured to have p. Ciril Božič OFM OAM and g. Štefan Krampač lead us in Holy Mass, on the feast of St. Francis of Assisi (4th October). We also had the opportunity to visit the numerous chapels built by the international and ethnic communities that frequent the Shrine, including the *Marija Pomagaj Chapel*, built and maintained by our local Slovenian Community. Our day ended with another great 2-course meal at the Hellenic Club and back to our home-base for a well-earned rest.

Our sightseeing on Saturday started with the Australian War Memorial. Being extremely keen tourists, we arrived a little early for opening time, so we headed on with a drive around the international embassies, a guided tour of St George Serbian Orthodox Church (with its' beautifully painted murals), before arriving at the Embassy of the Republic of Slovenia, where we were officially welcomed and warmly hosted by the Ambassador, Dr Milan Balažic. Canberra is this year celebrating its centenary and many diplomatic missions are taking part in the Centenary of Canberra event *Windows to the World*. The Embassy of the Republic of Slovenia opened its' gates to give visitors the opportunity to tour the offices and be enlightened with interesting information and facts about Slovenia. It was interesting to note that there was a lengthy queue of people waiting outside the gates to view the Slovenian Embassy!

After lunch and a brief rest at the hotel we were off to **the main event – the 39th Slovenian Youth Concert, hosted at the Slovensko-avstralsko društvo Triglav Canberra**. Our group of young concert participants representing Slomškova šola Kew, did us proud with their folkloric dancing and play adaptation of Rdeča Kapica (Little Red Riding Hood) and a special dance. The quality of all the performances during the two-hour concert was sensational and enjoyed by all. The evening ensued with a delicious dinner prepared by the wonderful *kuharice* at the Slovenian Club and plenty of dancing!

Even though the young ones were very weary on Sunday morning, the children managed to board the coach early for a brief visit to the new Parliament House before we all departed the hotel for Holy Mass at the Slovenian Club. Lunch at the Club was another amazingly delicious Slovenian meal and once all the vino, coffee and pecivo were finished, we said our goodbyes to our Canberran and visiting friends. The bus trip home was a little more subdued and we were happy to arrive home safely in Melbourne at around 10.30pm.

Many thanks to p. Ciril Božič OFM OAM, p. Darko Žnidaršič OFM, p. Valerijan Jenko OFM OAM, for presenting a fun-filled event. Special thanks to Marija Anžič for all the organising of our tour.

There was a down-side to the trip - it was daylight savings weekend, meaning that we lost an hour's sleep on Saturday night!

Frances Urbas – Johnson, Melbourne VIC

IZ KLUBA TRIGLAV - MOUNTIES GROUP

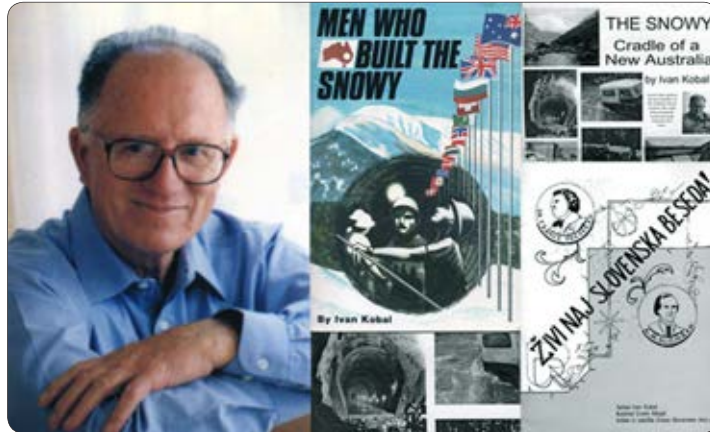
Martha Magajna

PODELITEV PRIZNANJ ZASLUŽNIM SLOVENCEM LETA V KLUBU TRIGLAV V LETU 2013

Podelitev priznanj najzaslužnejšim prostovoljnim delavcem v slovenski skupnosti leta 2013 v klubu Triglav je bila posvečena pokojnemu **IVANU KOBALU**, znanemu kulturnemu in društvenemu delavcu, ki je v slovensko-avstralskih krogih še posebej poznan po svojih knjigah o zgodovini projekta Snowy v slovenskem in angleškem jeziku in po njegovih domoljubnih poezijah, ki jih je objavjal v avstralsko-slovenskem tisku v več kot petdesetih letih življenja v Avstraliji.

DYLAN JAMES KOPRIVEC Slovenian Secondary Student of the Year for Wollongong

Dylan je bil rojen 17. decembra 1998 v tretji generaciji slovensko-avstralske družine Koprivec v Wollongongu. Njegov stari oče se je priselil iz Slovenije v Avstralijo leta 1968 in si ustvaril družino v Wollongongu, kjer se je družina kmalu vključila v slovensko skupnost kluba Planica. Dylanov oče je sodeloval na slovenskih mladinskih koncertih in prireditvah. Družina obiskuje slovenske maše v Figtreeju. Dylan je kot mladi avstralski Slovenec zelo ponosen na svoje korenine. Trenutno je študent leta 9 v Edmund Rice

Ivan Kobal in njegova dela.

College v Wollongongu. Zelo je prizadeven in delaven ter se odlikuje na vseh področjih šolanja. Spada med 5% najuspešnejših študentov v vseh predmetih v zadnjih dveh letih. Za svoje študijske dosežke je prejel akademsko priznanje za pet predmetov in posebno odlikovanje "Headmasters Medallion". Za prostovoljno delo pa je prejel »Christian Service Learning Medal«. Poleg rednih študijskih predmetov se Dylan še posebno odlikuje v športu. Zanima se za basketball in plavanje, posebno pa se odlikuje v kriketu, kjer je dosegel izredne uspehe in z njegovo pomočjo si je njegovo moštvo pridobilo naslov "Grand Champions" v T-20 NSW State Championship. Slovenci v Wollongongu smo res lahko ponosni nanj in nam je v veliko čast.

ANDREW ŠUBER

Slovenian Secondary Student of the Year for Triglav Mounties Group Sydney

Andrew Šuber je bil rojen v tretji generaciji avstralskih Slovencev staršema Kristini in Valterju Šuber kot najmlajši od treh otrok. Ima še brata Daniela in sestro Stephanie. Kot potomec zavedne slovenske družine je bil že od zgodnjih otroških let zelo povezan s slovenskimi koreninami in običaji. Poleg redne šole je obiskoval sobotno Slomškovo šolo pri Slovenskem verskem središču sv. Rafaela v Merrylandsu. Z drugimi učenci Slomškove šole je veliko let sodeloval pri nastopih za posebne praznike, kot so očetovski in materinski dan, Miklavž, slovenski koncerti in druge svečanosti v verskem središču in tudi v klubu

Veleposlanik RS
dr. Milan Balažic in Dylan Koprivec.

Triglav. Njegova mati Kristina je vsa šolska leta svojih otrok sodelovala pri Slomškovi šoli verskega središča Merrylands. Tu je poučevala in zadnja leta tudi vodila šolo v Merrylandsu. Andrew obiskuje St. Gregory's College in pridno sodeluje na številnih področjih šolskega življenja. Ljubezen do glasbe ga je pritegnila v orkester kolidža, kjer igra saksafon in piano. Leta 2012 je postal tudi izredni delavec obhajila. Poleg tega je tudi član debatnega tima in številnih drugih aktivnosti. V prostem času pa ob sobotah zvečer dela tudi kot DJ v Liverpool Catholic Club. Ponujeno mu je bilo tudi mesto pripravnika v računovodstvu in finančnih službah. V zadnjem letu je postal tudi partner v Microsoft Partner Network, kot tudi pri

Alfred Brežnik AM
in Andrew Šuber.

drugih programih v razvijanju internetne tehnologije. Andrew je ponosen na svoje slovensko poreklo. Družina je večkrat obiskala Slovenijo in ima tesne stike s sorodniki v domovini starih staršev. Andrew z zanimanjem spremlja novice na družbenem in gospodarskem področju Slovenije. Zelo se zanima za delo na dobrodelnem področju in se redno udeležuje akcij za zbiranje sredstev za različne dobrodelne

namene. Ena od takih akcij je vožnja s kolesom Sydney-Wollongong za dobrobit bolnikov multiple skleroze. Sodeluje tudi v programu za nagrado Duke of Edinburgh. Vse to dela z veseljem in prostovoljno. Hkrati je zelo prijazen mladenič ter priljubljen med svojimi vrstniki in v širši slovenski skupnosti.

OČETOVSKI DAN 2013

Teden dni pred očetovskim dnem je balinarska sekcija kluba tekmovala za pokal očetovskega dne.

Ker očetovskega dne ne more biti brez mam, so za ta pokal tekmovali z moškimi člani tudi ženske. Prvo mesto v tekmovalju je dobil Luigi Nadalin, ki mu je k zmagi krepko pomagala tudi Dora Hrvatin. Na očetovski dan je bila poleg okusnega »Buffet« kosila in plesa ob zvokih ansambla »The Masters« na dvorišču kluba še posebna privlačnost: člani klubske moto - sekcije so pripravili razstavo klasičnih avtomobilov Holden, njihovi mlajši člani pa so pripeljali svoje motorje in oboji so vzbudili veliko občudovanja. Voditelj moto - krožka je odbornik kluba Triglav, John Rapinette, motorje pa sta pripeljala Branko Fabjančič in Marko Kroke.

Tudi na sam očetovski dan ni šlo brez balinanja. Sredi popoldneva smo pripravili amatersko tekmovanje v balinanju, od katerega je bila vsa vstopnina - vsaka igra \$1.00 - namenjena raziskavi raka na prostati. Zbrali smo preko \$60.00 in k temu je še klub dodal enako vsoto. Zmagovalci tekmovanja so bili Sofija Šajn, Dušan Samsa, Marija Fabjančič in Izidor Karbič, ki so za svoj trud prejeli kupone, ki jih lahko potrošiš za hrano ali pijačo v klubu.

Prvo mesto
za očetovski dan:
Dora Hrvatin
in Luigi Nadalin.

Branko in Marko s svojima motorjema in med njima vodja balinarske sekcije Lojze Magajna.

Organizatorja tekmovanja
Lojze Magajna in Peter Kroke z zmagovalci.

TRIGLAV CLUB DRUŽABNI PROGRAM OKTOBER, NOVEMBER & DECEMBER 2013

OKTOBER 2013

NEDELJA 6. OKTOBER: DRUŽINSKI DAN ZA-BAVE – PRIČETEK OB 13.00

Jumping Castle, Face Painting & Party Igre za otroke. Obleci majico svojega najljubšega športnega kluba in navijaj za svoje moštvo! NRL Grandfinal se prične ob 17.20. Rezervirate lahko pri recepciji kluba na tel. številko: (02) 9426 1000 .

NEDELJA, 20. OKTOBER: OKTOBERFEST PLES - PRIČETEK OB 12.00

Odlično Continental kosilo. Za ples igrajo »ALP-SKI ODMEVI« od 13.30 dalje. Lucky Door Prize & Beer Guessing Competition in LOTERIJA: 5 x Mega Meat Trays to be won!

SOBOTA, 26. OKTOBER: ŽREBANJE SREČNEGA ČLANA: \$10,000 MORA BITI IZŽREBANO!

Prvo žrebanje bo ob 11.45. (Registriraj svojo člansko kartico pri aparatu v recepciji in vključena bo v žrebanje.) Bonus žrebanje bo ob 10.00. \$500 mora biti izžrebano !

NOVEMBER 2013

NEDELJA, 3. NOVEMBER: DRUŽINSKI DAN ZA-BAVE - PRIČETEK OB 13.00

Prost vstop: Pripelji družino na zabaven družinski dan: Petting Zoo and Pony Rides, Jumping Castle & Face Painting. Rezervirate lahko pri recepciji kluba na tel. številko: (02) 9426 1000 .

TOREK, 5. NOVEMBER: MELBOURNE CUP DAN OD 13.00 dalje

Pričetek ob 13.00. Pridite na kosilo s prijatelji - velika izbira specialitet medtem ko uživate v prazničnem vzdušju in sledite svojemu favoritu na velikem ekranu od 15.00. – Stavite lahko na »SWEEPS« ali \$1 TAB Mystery Bets »LUCKY DOOR PRIZE«. Bingo se ta dan prične ob 10.30 in konča ob 13.00.

NEDELJA, 17. NOVEMBER: MARTINOVANJE - VINSKI FESTIVAL - ZAČETEK 12.00

Poskušnja domačih vin in sira. Prinesite vaše domače vino, belo ali črno in videli bomo, kdo je večji mojster. Zmagovalec bo dobil naslov "The Master of Wine Making". Tekmovanje se prične ob 14.00. Za tekmovanje se prijavite! Vina bo ocenjeval vinar-ski strokovnjak Colin Moss.

SOBOTA, 30. NOVEMBER: ŽREBANJE SREČNEGA ČLANA: \$10,000 MORA BITI IZŽREBANO!

Prvo žrebanje bo ob 11.45. (Registriraj svojo člansko kartico pri v recepciji in vključena bo v žrebanje.) Bonus žrebanje bo ob 10.00. \$500 mora biti izžrebano!

DECEMBER 2013

NEDELJA, 1. DECEMBER: DRUŽINSKI DAN ZABAVE – PRIČETEK 13.00

Prost vstop: Prvi dan poletja in vodne igre: VELIKI VODNI BAZEN IN ŽOGE bodo glavna atrakcija, Jumping Castle & Face Painting. Rezervacije so nujne. Rezervirajte pri recepciji kluba na tel. številko: (02) 9426 1000.

SOBOTA, 14. DECEMBER: MEDKLUBSKO BALINARSKO TEKMOVANJE ZA CANKARJEV POKAL – OB 8.00

Vabljeni vsi slovenski klubi NSW. Vstop prost je \$20. (vključeno kosilo in večerja).

NEDELJA, 15. DECEMBER: MIKLAVŽEVANJE - KIDS FESTIVAL - PRIČETEK 12.30

Vstop prost: Pripeljite družino v Triglav klub na božično zabavo in igre. KAJ SE BO DOGAJALO: Pečenice na žaru za otroke. Miklavž bo obdaril vse otroke. Jumping Castle, Kids Disco, Face Painting & Magician Show. Starši, prinesite Miklavžu darila za vaše otroke, oddajte pri recepciji kluba. Rezervirajte pri recepciji kluba na tel. številko: (02) 9426 1000 .

SOBOTA, 28. DECEMBER ŽREBANJE SREČNEGA ČLANA: \$10,000 MORA BITI IZŽREBANO!

Prvo žrebanje ob 11.45. (Registriraj svojo člansko kartico pri v recepciji in vključena bo v žrebanje.) Bonus žrebanje bo ob 10.00, \$500 mora biti izžrebano!

TOREK 31. DECEMBER: SILVESTROVANJE - EXTRAVAGANCA

VSTOP PROST! Praznični jedilnik bo na razpolago od 18. ure naprej. Zabavni program - in party games. Za ples igrajo »The Masters« od 20. 00 naprej. Rezervirajte pri recepciji kluba na tel. številko: (02) 9426 1000 ali pri Marthi Magajna na tel. številko (02) 9609 6057.

V začetku septembra smo v klubu z majhno proslavo praznovali **87. rojstni dan DANILA ŠAJNA**. Mnogi naši člani na žalost radi praznujejo svoje praznike tam, kamor jih odpeljejo njihovi otroci ali vnuki. Danilo in njegova žena Sofija pa pridno in vztrajno dokazujeta, da je za njiju največje veselje napraviti osebne in družinske proslave v klubu Triglav, ki sta ga pomagala zgraditi in ga še vedno štejeta za drugi dom. Danilo in Sofija kljub visoki starosti še vedno najdeta dovolj moči in energije, da redno obiskujeta mnoge Slovence enakih let ali mlajše, ki so zaradi starosti ali slabega zdravja bolj privezani na dom in jih tudi pogosto pripeljeta v klub ali v cerkev v Merrylands, za kar zaslužita še posebno priznanje.

IZ HASA NSW - AUSTRALIA Inc.

Martha Magajna

Omenili smo že, da se arhivi po vsem svetu modernizirajo, tako, da se arhivsko gradivo spravlja v računalnike in je tako povezano in dostopno tudi arhivom v drugih deželah, tako v domovini, kot povsod, kjer se nahajajo slovenski izseljenci v večjem številu. S pomočjo Urada RS za Slovence po svetu, ZRC SAZU in dobrohotnih slovenskih klubov in posameznikov smo uspeli nabaviti vse različne aparate, ki so za tako delo potrebni. Pa tudi to še ni bilo dovolj. Tehnika se hitro in neprestano razvija in izboljšuje in pretekli mesec - v mesecu septembru 2013 - so se v naših arhivih pojavili tehniki Telstre z namenom, da bi izboljšali internetno in telefonsko povezavo, kar pa ne gre vedno gladko. Modernizacija internetnih napeljav ima pogosto svoje težave. Po vseh izboljšavah smo bili kar več tednov brez telefonske in elektronske povezave. Potrebno je bilo veliko dela in posvetov med tehniki Telstre in našim strokovnim svetovalcem Florijanom Auserjem, preden so uspeli vse urediti tako, da lahko spet nadaljujemo z delom. In da boste lažje razumeli naše težave: Ko sem v telefonskem pogovoru vprašala Telstrinega strokovnjaka, kje se nahaja, je bil odgovor: "Na Filipinih." Ni čudno, kajne? Po več tednih jim je - hvala Bogu - le uspelo stvari urediti tako, da sedaj spet vse deluje. S pomočjo rojaka Ivana Geriča, lastnika podjetja Proteus, smo za HASA NSW nabavili tudi kopirni in tiskalni stroj, potem ko je tak aparat, ki smo ga kupili pred desetimi leti, že dokončno odpovedal in ga ni bilo več mogoče popravljati. Problem, ki ga imamo sedaj pa je, da bi z napredkom tehnike resnično potrebovali mlajše sodelavce, ki bi lahko brez težav in problemov uporabljali vse te aparate. Če je med našo skupnostjo kdo, ki bi imel veselje do arhivskega dela in po nekaj ur časa na

teden, nam bi bilo to v veliko pomoč. Doslej imamo iz mlajše generacije samo eno sodelavko - Perino Keen, ki nam vsaj enkrat na teden po opravljeni službi daruje nekaj večernih ur pri računalnikih. Bog jo blagoslovi! V začetku meseca septembra smo v dvorani verskega središča Merrylands proslavili rojstna dneva odbornikov HASA NSW, p. Darka Žnidaršiča in Mihelce Šušteršič. Kaj se vam ne zdi, da ti rojstni dnevi prihajajo leto za letom vse hitreje? Mogoče se svet hitreje vrti... Obema želimo še mnogo zdravih in srečnih let med nami!

Ivan Gerič, lastnik Proteus Company in Maria Grosman.

Pater Darko in Mihelca Šušteršič (stoji za p. Darkom) slavita rojstni dan s prijatelji.

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

Štefan Šernek, predsednik SDS

Praznik naših očetov smo praznovali pri Slovenskem društvu Sydney v nedeljo, 1. septembra 2013, popoldne. Začeli smo s plesom, ki je bil od 14. do 18. ure. Kuhinja je bila odprta od 12. ure naprej. Najprej je bil kratek kulturni program, pri katerem so nastopali naši najmlajši in ostali nastopajoči. Potem je sledil ples ob zvokih ansambla Alpski odmevi, ansambla Štefana Šerneka mlajšega. Ta popoldan se je zbralo kar precej članov (okrog 180) in prijateljev, da proslavimo očetovski praznik. Zame je bilo veliko presenečenje, da so me odbor in člani izbrali za očeta leta 2013. Gospa Danica Petrič je prišla na oder, me poklicala in prebrala želje odbora in članov: »Vsako leto ob očetovskem dnevu običajno razmišljamo, koga bi izbrali za očeta leta. Letos so se odbor in člani društva odločili, da to častno priznanje podelijo predsedniku Štefanu Šerneku, za njegove zasluge in marljivo delo, ki ga že vrsto let opravlja brezplačno. Dragi gospod predsednik, hvala Vam za vse in iskrene čestitke!«

Podarili so mi steklenico najboljšega viskija. Zares sem bil nadvse presenečen, tako da nisem vedel, kaj naj rečem. Zahvalil sem se našemu odboru in članom, ki so bili ta popoldan zbrani v Slovenskem društvu, da počastimo naše očete, dedeke (stare očete). Steklenica je še vedno polna in čaka na trenutek, ko jo bomo odprli in nazdravili.

Nastopajoči v programu: naši mlajši, Etham in Delta Mc. Anulti, Danica Petrič, Milka Debevc in Zora Johnson. Ta najmlajša sta otroka Justina Mc. Anulti, našega najmlajšega odbornika SDS. Čeprav so njegovi starši Avstralci, pomaga

in sodeluje pri SDS. Starši njegove žene so Slovenci.

Tudi letos so kot vsako leto dobili naši očetje pri vratih kozarec viskija ali pelinkovca, ki ga je darovalo društvo. Postregla nam je naša pridna članica, odbornica gospa Ana Šernek. Torej smo že pri vratih počastili naše očete. Najlepše se zahvaljujem vsem nastopajočim za njihov trud in sodelovanje.

Naše prireditve:

15.9. 2013 ples ob zvokih ansambla The Masters;
29.9.2013 ples ob zvokih ansambla Thirolian Echoes;

13.10.2013 ples Oktoberfest ansambla Alpski odmevi.

Pridite v čim večjem številu. Na razpolago bo slovensko in nemško pivo ter kisel zelje s prekajenim svinjskim mesom, »pork neck«, zrezki, potica, krofi in druge dobrote.

SDS oddaja dvorano tudi drugim narodnostim za njihove prireditve: na primer Albancem, Bosancem, Perujcem, Bolivijcem, ljudem iz Vzhodnega Timorja (East Timor). V dvorani imajo praznovanja rojstnih dnevo, pogostitve ob krstu in porokah ter ob drugih priložnostih.

JOŽEF KALAN je 15. 9. 2013 praznoval skupaj s svojo ženo, otroci, vnuki in prijatelji svoj 80. rojstni dan. Ob tem visokem jubileju mu odbor SDS čestita in želi vse najboljše, da bi bil zdrav in še dočakal mnogo srečnih let v krogu svojih najdražjih.

Želim vas obvestiti, da v zadnjih mesecih prihajajo in se včlanijo v naše društvo pripadniki drugih narodnosti. Sedaj imamo že več kot 30 novih članov – med njimi so tudi Avstrijci iz kluba Cabramatta, Nemci iz kluba Hubortus in člani madžarskega kluba.

Pogosto mi pravijo, da je naš klub - naše društvo, eno od najboljših in najlepših in da jih vedno lepo sprejmemo. Tu se lahko zabavajo in veselijo po svoje. Pri nas je slovenska (evropska) glasba. Prav tako pravijo, da njihovi klubi propadajo, ker tam nimajo nič svojega in zato niso dovolj obiskani, da bi jih na ta način tudi podpirali.

Tudi pri nas Slovencih se dogaja nekaj podobnega. Ob nedeljah, ko nimamo plesa, ne pridejo na kosilo. Ko pa je ples, jih pride okrog 50 do 60 ljudi na kosilo, od teh pa je 30 odstotkov pripadnikov drugih narodnosti. Veliko je takih, ki imajo kosilo doma in potem pridejo na zabavo. Nekateri celo rečejo, da tam prihranijo 2 dolarja pri hrani in si lahko naročijo »burma stejk«, česar v slovenski kuhinji nimajo. No, in tako se podpira slovenska skupnost! Na primer med Slovenci v Sydneyu so tudi taki, ki vabijo Slovence v tuje klube, ne pa v slovenske. S tem gotovo razbijajo našo slovensko skupnost v Sydneyu. Ne vem, kdaj jih bo srečala pamet? Morda šele takrat, ko bo prepozno!?

Sedaj se pripravljamo na mladinski koncert, ki bo v Canberri in sodelujemo s patrom Darkom pri teh pripravah. To bo za nas iz NSW zadnji. Upam, da bo vse potekalo tekoče. Tja nas bo peljal naš šofer Mario Cesar.

Papež Frančišek je pri splošni avdienci spregovoril o Cerkv kot Kristusovem telesu, kar je apostol Pavel razvil v prvem pismu Korinčanom. Sveti oče je ob tem poudaril, da Cerkev ni kulturno ali politično združenje, ampak živo telo, ki potuje in deluje v zgodovini.

Telo ima glavo, Jezusa, ki ga vodi, hrani in drži. *„Če ločimo glavo od telesa, oseba ne more preživeti. Tako je tudi v Cerkvi: vedno bolj moramo ostati povezani z Jezusom ... in pustiti, da Jezus deluje v nas, da nas njegova beseda vodi, njegova evharistična prisotnost hrani in njegova ljubezen daje moč naši ljubezni do bližnjega.“*

Papež je nato poudaril, da biti del Cerkve pomeni biti povezan s Kristusom, s papežem in škofi, hkrati pa pomeni tudi presegati egoizem, medsebojne boje in delitve. *„Koliko škode povzroča obrekovanje,“* je opozoril papež in pozval, naj nikoli ne obrekujemo drugih. Omenil je tudi škodo, ki jo Cerkvi povzročajo delitve med kristjani in povedal, kako je zjutraj skupaj molil s protestantskim pastorm. Tudi katoličani moramo moliti za edinost med nami.

ŠE O ZAMOLČANI ZGODOVINI

Jože Košorok

V marčni številki RAFAELA 2012 beremo prispevek Mirka Cudermana *Iz Kraljičine dežele*, ki govori, da bi bilo potrebno še bolj razložiti obdobje pred ustanovitvijo Avstralske Slovenske Konference (ASK). Zato bi rad še nekaj dodal in razložil ter navedel predvsem imena rojakov in njihova prizadevanja za slovensko samostojnost. Prepričan sem, da bi lahko to še dopolnili, če bi še drugi kaj več poročali o delu za samostojno Slovenijo. Še je čas, dokler smo na tem svetu in dokler še lahko pričujemo o resnici. Nekaj o delu ZSA sem že pisal v prejšnjih številkah Misli. V tem prispevku bi rad dodal še nekaj, **da bo slika delovanja Zveze Slovenske Akcije (ZSA) bolj popolna.**

Glasilo ZSA - MOJA SLOVENIJA je imelo kar lepo število požrtvovalnih sodelavcev, ki so pisali in podpirali to gibanje. Vsaj nekatera imena bi rad omenil, da ne bi šlo vse v pozabo. To so bili: Ivan Kobal - tajnik ZSA, Bogdan Novak - Slovenija, Alojz Povhe - Švica, dr. Anton Komotar - Nemčija, Jože Košorok - odbornik ZSA, Cilka Žagar - Lightning Ridge NSW, dr. Jožko Šavli - Italija, Mirko Javornik - USA, profesor Leon Krek, Ivan Burnik - pesnik, Tine Debeljak ml. - Argentina, Danica Petrič, p. dr. Vladimir Kos - Tokio, Šime - neznani pisec. Ta imena sem našel v Moji Sloveniji. Poleg teh so sodelovali še nekateri drugi.

Stroški ZSA, zapisani za mesec september 1984, so: vzdrževanje poštnega nabiralnika - PO Box, poština, Vestnik SDM, Vestnik iz Argentine in pisarniške potrebščine: \$162.85. Prispevki \$162.85, izguba \$30. Za mesec avgust 1984: izdatki \$63, prispevki \$108. Za mesec oktober 1984: stroški \$118.79, izguba \$99.64, december 1984 stroški \$333.84, izguba \$238.38. Prispevki na sestanku 11. januarja 1985: \$107: Mrs Magda Hreščak \$10, A. Povhe \$20, Swiss Francs (\$8.69), Jože Komidar daroval \$50 (7.2.1985), Jože Košorok daroval za vrnjen ček, ki ga je poslal v Argentino za pobiranje podpisov \$108 (15.2.1985). Takratno stanje \$293.62, stroški za 17.2.1985 \$339.78, z izgubo \$46.16. To je prikazan le delček aktivnosti ZSA, da je finančna slika bolj razvidna.

V zapuščini Ivana Kobala so dokumenti, korespondenca in vse delovanje ZSA. Poleg tega so tudi kopije podpisov in seznam članov. Izvirni dokumenti se večinoma nahajajo v Studia Slovenica

v Šentvidu v Ljubljani, ki jo upravlja dr. Janez Arnež. Zanimivo, kako so naši rojaki in rojakinje od leta 1985 naprej finančno podpirali ZSA. Tudi tisti, ki so prej nasprotovali tej ideji. Verjetno zato, ker se je tudi v Sloveniji začelo premikati. Posebno smo bili veseli čeka in pisma upokojenega senatorja v ameriškem kongresu Franka Laušeta. Avstralski zvezni senator Miša Lajovic pa je poleg drugega daroval ZSA za znamke oziroma poštino \$100. Poleg vseh teh preživelih, ki še pridejo na društvo in v slovensko cerkev v Merrylands, so finančno ali drugače pomagali tudi: Jože Komidar, Lajevčevi, Krajčevi in Janez Cvetkovič, ki nam je poleg darov tudi brezplačno tiskal Mojo Slovenijo. Pomagali so nam tudi drugi, ki živijo na vseh štirih kontinentih. Večina so že pokojni. Tudi v domovini so bili domoljubi, ki so veliko žrtvovali za slovensko državo. Nekateri so trpeli preganjanje, izgubili imetje in tudi trpeli v ječah, kot Janša, Borštner, Tasič, Zavrl, Blažič, Miklavčič, Jančar in drugi, za katere imena ne vem. Če bi teh domoljubov ne bilo in tudi nas izven Slovenije, ki smo veliko žrtvovali in tvegali ter izgubili dobro ime z delom za svobodno Slovenijo, bi Slovenija danes ne imela svoje lastne države. Hudo mi je, ko vidim, kaj se danes dogaja v Sloveniji. Vem, da ne smem posploševati, saj so tudi tam ljudje, ki se trudijo obdržati, kar je bilo pridobljeno s krvjo in velikimi žrtvami. Tisti, ki za Slovenijo niso trpeli in jo dobili tako rekoč na krožniku, je ne znajo dovolj spoštovati in ljubiti.

Pojdimo malo nazaj, v nedavno zgodovino. V Klic Triglava, v listu, ki je izhajal v Londonu v zgodnjih petdesetih letih - po zadnji vojni, je bilo zapisano, kaj so Italijani mislili o Slovencih. Po prvi svetovni vojni so Italijani ponosno razpravljali o pridobitvah prve vojne, ko je bila premagana Avstro - Ogrska monarhija razkosana in je tako del Slovenije pripadel Italiji. (V Jugoslaviji smo tudi imeli socialistične pridobitve, katerih se starejši rojaki še spominjajo). Seveda za veliko ceno mladih v italijanski vojski. Ogledamo si lahko eno največjih kostnic v Kobaridu. O grobovih avstrijskih vojakov ne vemo veliko, čeprav smo v okviru njihove vojske največ trpeli Slovenci. Včasih zapojemo »Oj, Doberdob, slovenskih fantov grob ...«. Od tam se je rešil moj mizarški mojster Franc Kragl. Pri njem sem se leta 1942 učil mizarstva.

Nekateri ministri v italijanskem parlamentu so kar naprej slavili te pridobitve ob zmagi nad Avstro - Ogrsko. Nekemu ministru je to hvalisanje presedalo in jih je prekinil: »Basta, basta per questa terra dove sono i sassi e troppi Slavi« - »Dosti, dosti za to zemljo, kjer je samo kamenje in preveč Slovanov«. Po drugi svetovni vojni pa so izgubili nekaj te slovenske zemlje. Vendar so uspeli obdržati Trst z okolico pod zavezniško vojno upravo. V coni B so Slovenci pisali po zidovih: »Tukaj je Slovenija - Trst je naš - Trsta ne damo«.

Seveda se je o tem tudi v italijanskem parlamentu vroče razpravljalo, ker jim je grozilo, da bodo izgubili, kar so pridobili v prvi svetovni vojni. Pa se je eden od ministrov oglasil in povedal svoje mnenje o Slovencih: »Questa e una razza che non sa, ne cosa vuole, ne cosa sono!« - »To je neko plemo, ki ne ve, kaj hoče in kaj je!«

Na vse to sem se spomnil, ko sem poslušal novice iz samostojne Slovenije, kjer je lahko opaziti, da Slovenci po enajdvajsetih letih nimamo pravega narodnega ponosa in državne samozvesti, kot to imajo naši sosede. Nekateri od nas, ki smo še živi in smo pomagali postaviti Slovenijo na svetovne zemljevide, smo v skrbeh, kako dolgo bo še samostojna. Tisti, ki smo se borili za našo domovino, trpeli po taboriščih in po vojni v ječah, smo v

skrbeh. Begunci in izgnanci, ki smo bili ožigosani kot sovražniki domovine, smo po vojni in vseskozi podpirali ubogo Slovenijo, brez da bi pričakovali kakršnekoli koristi ali pridobitve. Spomnimo se tudi naših prednikov, ki so v preteklosti v težkih časih obdržali narodno zavest. Teh ljudi ni več - so pomrli. Kako se bo današnja generacija soočila s trenutnimi težavami evropske skupnosti? Današnji in pretekli sistemi so odpravili vero v Boga, narodno zavest in načrtno pretvarjali moralne vrednote: resnico in zgodovino. Na videz zgleda, da je v domovini trenutno edina pomembna vrednota sebičnost, materialne dobrine - pomembno je tisto, kar se mi splača in od česar imam koristi. Če bomo sledili tem vrednotam, je Slovenija v veliki nevarnosti. Ves povojni čas smo poslušali lažnive preroke - oblastnike, ki so nam obljubljali raj. Raja ni bilo, zato so se prelevili v liberalce in v samostojni Sloveniji nadaljevali s svojim lažnivim prerokovanjem. Sedaj so njihovi sadovi jasni. Posledice so očitne: množična grobišča po vsej naši domovini, trpljenje rojakov po ječah in taboriščih. Nazadnje še prodane slovenske tovarne in podjetja ter oropane finančne institucije. Res je skrajni čas, da narod spozna lažnive preroke in se vrne k prvotnim vrednotam naših očetov, ki so nas učili poštenja in vere v Boga. Lep slovenski pozdrav!

Jože Košorok, Sydney NSW

VAŠA POŠTA

Želim in upam, da nas bodo Misli še dolgo razveseljevale in obveščale o Slovencih tu in kjerkoli smo raztreseni po svetu. Občudujem priloge o mladini, še posebno tiste v narodnih nošah (deček s klobučkom pri telovski procesiji je naredil lep poudarek vsej mladi skupini na naslovnici Misli maj-junij 2013!). Čestitam staršem (in starim staršem seveda) za njihov trud, ki jim bo poplačan, ko bodo morda že kot odrasli s ponosom povedali: »Ta pa sem jaz v slovenski narodni noši s patrom Cirilom ob telovski procesiji!?

Zahvaljujem se za razumevanje in Vaš trud. Tukaj prilagam ček za tristo dolarjev (250 dolarjev za naročnino in petdeset za Sklad). Če pa še dolgujem, Vam bom hvaležna, če mi sporočite. Hvaležen pozdrav!

Marija Bosnič, Melbourne

HVALA, gospa Marija, za Vašo pohvalo in Vaš velikodušen dar. Ob zahvali Vam, se bom še malo razpisal in tako lahko dal odgovor še komu. Ja, kolikor se ob vsem drugem delu da, se z urednico Marijo

trudiva, da Misli še izhajajo. Ko smo imeli v nedeljo, 22. septembra 2013, med nami v Kew pomožnega škofa Melbourne msgr. Vincenta Long Van Nguyena in je pregledoval zadnje Misli, je vprašal, kdo jih dela in oblikuje. Povedal sem mu: »Marija in p. Ciril. Imamo pa nekaj stalnih sodelavcev, ki nam pošiljajo članke, ki jih je seveda treba lektorirati, nekatere tudi natipkati in potem oblikovati celotne Misli.« Rekel je: »Mi imamo revijo Kairos, pri kateri je stalno zaposlenih 10 ljudi, pa naša revija ni tako pestra kot Vaše Misli.« Lepa pohvala. Res so bile vse te Misli v barvah, toda tudi s črno-belimi je dela prav toliko. Celotnih nimamo vedno v barvah, ker je predrag tisk. Poglejte kdaj v kakšno revijo, kjer so napisana imena urednikov, lektorjev, fotografov, oblikovalcev, novinarjev, ... Ljudi, ki so polno zaposleni le s takim delom.

Poleg Melbourne smo sedaj dobili sredi avgusta še pastoralno skrb za Adelaido, tako smo kar precej razpeti. Vse več je, kot vsi dobro vemo, boleznin in starosti med nami. To pa pomeni veliko obiskov po bolnišnicah ali domovih in seveda potem tudi

pogrebov, ob vsem drugem pastoralnem, socialnem in kulturnem delu. Za dva pogreba sem v 14 dneh bil dvakrat tudi v Adelaidi! Ker je Melbourne velik in naši rojaki živijo razkropljeni po vsem vele mestu, pomeni, da je treba vedno narediti kar precej kilometrov. Pater Bazilij je imel večji del svojega časa v Melbournu še mladega patra in šest redovnih sester. Njihovo delo in njihov doprinos na žalost mnogi prezrejo. Tako tudi gospa iz Brisbane, ki je morala verjetno dan, preden je dobila zadnje Misli, stresti svoj plaz. Sem pravzaprav vesel, da jo je grabila jeza, ker Misli še ni dobila. Toda človek nikoli ne sme biti krivičen! Zaradi poznih zadnjih Misli je v njih veliko povedanega v besedi in sliki o Adelaidi, njeni skupnosti ter o odhodu patra Janeza. Pa še to: zatakne se tudi v tiskarni. In to se je zgodilo tudi zadnjikrat. Namesto, da bi jih stiskali v tednu dni, kot je to običajno, se je zaradi tehničnih okvar zavleklo na deset dni. To dobro ve tudi ekipa, ki je dvakrat prišla pakirat Misli za pošto, ker so obljubili, da jih bomo dobili, pa potem zaradi okvare ni bilo nič. Naše gospe, ki pakirajo Misli, so nam svetovale, da bi poiskali drugo tiskarno. Lahko bi jo, toda v tej tiskarni se že leta tiskajo Misli in Simon (slovenskih staršev) ter James se trudita in garata. Ko vidim njun utrujen obraz, si rečem: Ostanemo tu, pa četudi bi bile Misli kje drugje natiskane v dveh ali treh dneh, tukaj pa vzame ves teden ali še več! Potem pa tudi pošta naredi svoje: Brisbanska gospa je dejala, da pride pismo iz Melbournu do nje v enem dnevu. Bi moralo, tako obljublja pošta za promet med glavnimi mesti. Toda Misli damo na pošto ne kot pismo, ampak kot tiskovino Print Post. Že mi jih sortiramo po določenih poštnih številkah v velike poštnne škatle in ta vrsta pošte ne potuje kot pismo, ampak gre, ko gre. Včasih stoji in čaka v poštni sortirnici tudi po dva dni. Za primer naj povem, da smo zadnje Misli dobili na naš naslov po petih dneh. Pa smo jih oddali na pošti v Kew. Velikokrat jih peljemo kar v pošto sortirnico Australia Post Nunawading VIC 3131 in tam so nam povedali, kakšna je hitrost takšne pošiljke. Hvala vsem, ki ste jih veseli, še lahko vidite, berete, podpirate. Še vedno so največja vez med Slovenci v Avstraliji in tudi največji dokument slovenskega časa tukaj že 62 let. Sedaj že nekaj let pridejo do Vas res le enkrat na dva meseca, imajo pa zato 48 ali največkrat 52 strani - so torej precej bolj obsežne, kot so bile kot mesečnik. So pa Misli že skoraj dva tedna prej, preden jih dobite tiskane po pošti - takoj, ko jih oddamo v tiskarno - na razpolago za branje na Stičišču avstralskih Slovencev na naslovu: <http://www.glasslovenije.com.au> in tam kliknete na MISLI. Vse Misli od leta 2001 so tudi shranjene v elektronski obliki v National Library v Canberri ter v Narodni in univerzitetni knjižnici (NUK) v Ljubljani, kjer jih imajo tiskane in v elektronski obliki. Vsi letniki Misli od leta 1952 naprej so v pripravi za digitalizacijo in bodo dostopni v elektronski obliki. **p. Ciril A. Božič OFM OAM, glavni urednik Misli**

ŽALOSTNO SPOROČILO IZ SEVERNEGA QUEENSLANDA

GIOVANNI – IVAN HAREJ je umrl 10. junija 2013 v Tully Nursing Home, Tully, North Queensland. Ivan je bil rojen 27. februarja 1925 v Dornbergu pri Gorici na Primorskem. Poročen je bil z Marijo Laharnar, doma s Polic pri Cerknem. Marija, Ivan in dveletni sin Nino so prispeli v Avstralijo leta 1951. Po nekaj mesecih življenja v kampu Bonegilla so pripotovali v North Queensland, mesto Tully. Ivan je par let sekal sladkorni trs. Potem pa se je zaposlil v mlinu za sladorni trs in tukaj ostal zaposlen do upokojitve. Zgradila sta hišo. Rodila se jima je še hčerka Kristina. Rajni Ivan je zapustil ženo Marijo, sina Nina, hčerko Kristino ter vnuke Martina, Dariona, Alexa in Eamona ter 5 pravnukov. V Sloveniji ima še sestro Zalko in v Argentini sestro Vido. Pogrebno sveto mašo smo obhajali 14. junija 2013 v St. Clare's Catholic Church Tully. V slovo so mu spregovorili sin in hčerka ter štirje vnuki. Na zadnjo pot ga je pospremila veliko prijateljev in znancev. Mnogim je namreč rad pomagal, ko so ga potrebovali. Njegovo telo so upepelili.

Marija Vogrinčič, Silkwood QLD

HVALA gospe Mariji Vogrinčič za sporočilo. Ivana Hareja, njegove žene Marije in seveda tudi mnogo vas, drugih rojakov iz Severnega Queenslanda, se pater Ciril še vedno s hvaležnostjo spominja. V času svojega pastoralnega obiska sem bil gost Ivana in Marije Harej v Tullyju. Na njunem domu smo obhajali sveto mašo za naše tamkajšnje rojake in druge priseljence iz tedanje Jugoslavije. Nobene nacionalne mržnje ni bilo. Ivan me je peljal tudi v sladkorni mlin, kjer je delal. Takrat sem prvič okusil sladkobo sladkornega trsa in si skupaj z Ivanom ogledal polja in pridelavo sladkorja v tovarni (sugar mill). Vsa moja pot po Severnem Queenslandu je bila prava pustolovščina v iskanju in najdenju naših rojakov v mnogih oddaljenih krajih, poslušanje zgodb za knjigo in vedno tudi prisrčno obhajanje svete maše po domovih ali v cerkvi. Mariji in Leotu Vogrinčič sem blagoslovil čoln, se spominjam... Od takrat je minilo verjetno že več kot 25 let! Kolikeri so že odšli. Naj počivajo v miru Božjem. Sožalje Mariji Harej in njeni družini. Za pokojnega Ivana bom v Kew daroval sveto mašo. **p. Ciril**

Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM
Marija Anžič
Sts. CYRIL & METHODIUS
SLOVENIAN MISSION
E-mail: cirilb@bigpond.com

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
Mobile: 0412 555 840; 0499 772 202

Na SLOMŠKOVO NEDELJO, 22. septembra 2013, smo imeli praznovanje 45. OBLETNICE BLAGOSLOVITVE NAŠE CERKVE svetih bratov Cirila in Metoda. Cerkev je 20. oktobra 1968 blagoslovil koprski škof dr. Janez Jenko. To je bila prva slovenska cerkev v Avstraliji. Naša cerkev je za letošnji jubilej že na cvetno nedeljo, 24. marca 2013, dobila **izredno veliko in lepo darilo: novi križev pot, delo naše cerkvene pevke, umetnice in dobrotnice Zorke Černjak in dar nje in njene družine.** Zato se še kako spodobi še enkrat izreči zahvalo Zorki, možu Volbiju in njuni družini! Bog povrni!

Prisrčen pozdrav in dobrodošlico je izrekel g. škofu msgr. Vincentu Long Van Nguyen-u OFMConv podpredsednik Pastoralnega sveta Simon Grilj, ki je pozdravil tudi **g. Štefana Krampača SDB,** ki je dva dni prej, v petek, 20. septembra, prispel med nas. Pred 50-timi leti ga je v Kew v stari kapeli krstil p. Bazilij.

Gospod ŠTEFAN KRAMPAČ SDB (salezijanski duhovnik) je bil do avgusta letos župnik na Škofijah pri Trstu. Tri mesece svojega sobotnega leta bo preživel v Avstraliji, največ med nami v Melbournu, saj je Melbourne njegovo rojstno mesto. Tukaj se je rodil 15. junija 1963. V novomašnika je bil posvečen

leta 1990 in je svojo novo mašo ponovil v Melbournu, Sydneyu in Adelaidi.

Slovesnemu praznovanju smo pridružili tudi **praznovanje letošnjih ZAKONSKIH JUBILANTOV.** Zato sta Simon in p. Ciril izrekle čestitke vsem jubilarom in seveda celotni skupnosti ob praznovanju!

Simon je ob začetku maše takole pozdravil in voščil: *Pozdravljeni in dobrodošli vsi pri sv. Cirilu in Metodu ob našem praznovanju 45. obletnice blagoslovitve prve slovenske cerkve v Avstraliji.*

Čestitke našim zakonskim jubilarom, ki letos praznujete svoje jubileje in boste danes obnovili svoje zakonske obljube! Dear Bishop Vincent Long Van Ngyen, We welcome you here today in our church of sts. Cyril and Methodius and thank you for coming to celebrate the holy Eucharist with us as we celebrate 45 years since the blessing of this - the first Slovenian church in Australia. Many of the Slovenians

here today came to Australia as refugees in 1950's so they share with you a similar story. We feel privileged to live in Australia - such a multicultural and democratic society.

Our church was built 45 years ago by the first generation of Slovenian migrants to Australia - the generation of my parents. They still today, together with some second and third generation Slovenians, remain the motor and heart of our community.

Pozdrav tudi gospodu Štefanu Krampaču, ki je pred triindvajsetimi leti tukaj pri nas ponovil svojo novo mašo. Dobrodošel v svojem rojstnem kraju in med rojaki!

Po pridigi g. škofa so obnovili svoje zakonske obljube: **MARIJA IN TONE BRNE – 68 let; IVANKA IN LOJZE JERIČ – 53 let; zlatoporočenci ANGELA IN VIKTOR FERFOLJA, MIMI IN SLAVKO BLATNIK, AMELIJA IN LOJZE ŠTOLFA – 50 let; MILICA IN JANKO DULAR – 45 let** (Janko je 19. septembra dopolnil 70 let in je dobil čestitke tudi za ta jubilej); **BETI IN PETER BELEC – 40 let.**

Po maši smo se zbrali v dvorani. Učenci Slomškove šole so nam zaplesali; škofa Vincenta pa smo zaprosili, da nam je povedal svojo življenjsko zgodbo, ki ga je kot begunca na čolnu prinesla v Avstralijo. Hvala vsem za dobrote, ki ste jih prinesli ter zahvala članicam Društva sv. Eme za postrežbo. Učencem hvala za ples, učiteljici mag. Julie Kure Bogovič za učenje ter mamicam in očetom ter tudi starim staršem za sodelovanje in vzpodbudo, Renati Miklavec pa za vestno skrb za narodne noše.

Našo 45. obletnico cerkve bomo praznovali še tudi skupaj z našim nadškofom in dobrim sosedom dr. Denisom Hartom, ki bo vodil somaševanje z izseljenskimi duhovniki melbournske nadškofije v naši cerkvi **v torek, 3. decembra 2013, ob 10.30 dopoldne.** No, takrat pa, tako močno upamo, bo med nami že tudi pater David Šrumpf, ki sedaj po operaciji kile čaka na vizo v Sloveniji. Naj dobro okreva, da bo zdrav in spočit prišel med nas! Gospod Štefan ostaja z nami do sredine decembra.

KRALJICA VENCA ROŽNEGA,
naj celi svet ti hvalo da.
Je človek star že ali mlad,
naj rožni venec moli rad.

Kraljica venca rožnega,
ima v naročju Jezusa,
pa v rokah rožni ven'c drži,
želi, da molimo ga vsi.

Molitev lepa za vsak dan
le moli rad jo, o kristjan!
Priložnosti dovolj imaš,
da z njo Mariji hvalo daš.

Ko zapustijo te moči
in ko ti odreko oči,
svet rožni venec še lahko
boš molil vdano in lepo.

Če rožni ven'c boš molil rad,
dobil boš milost vsakikrat;
Marija te ljubila bo,
sprosila sveto ti nebo.

MOLITEV ROŽNEGA VENCA v rožnovenskem mesecu oktobru vodi v Kew molitvena skupina **ob petkih in sobotah po maši ter ob nedeljah 20 minut pred mašo.** Vsaj kakšna desetka, če že ne cel rožni venec, naj bo sestavni del vsakega našega dneva!

39. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT je bil **5. oktobra 2013 v dvorani Slovenskega društva v Canberri.** Iz Viktorije nas je bilo v Canberri 55. Jubilejni 40. slovenski mladinski koncert bo prihodnje leto pri nas v Kew in sicer v soboto, 4. oktobra 2014. V teh Mislih lahko o koncertu veliko preberete in si ogledate fotografije. Hvala nastopajočim in sodelavcem! Hvala Zori Kirn in Tilki Lenko za prodajo srečk ter Mariji za organizacijo celotne poti.

DRUŽINSKO KOSILO bo v Kew v nedeljo, 20. oktobra 2013, pripravila skupina pod vodstvom Majde Brožič. **SLOMŠKOVA ŠOLA** bo imela pouk.

SV. MAŠE IN MOLITVE ZA POKOJNE

Sveta maša v dvorani slovenskega društva Planica v Springvale bo po kosilu v nedeljo, 27. oktobra 2013, ob 2.30 popoldne. Za kosilo so potrebne rezervacije do četrta, 24.10.2013, pri predsednici Ivanki Kolačko na telefon 9700 5014. Molitve na pokopališču Springvale bodo ob 4. uri popoldne.

Molitve na pokopališču v **Kew** bodo v petek, na praznik vseh svetih, 1. novembra, ob 11.30 dopoldne; na pokopališču **Keilor** bodo prvo nedeljo v novembru, 3. novembra 2013, ob 12. uri (opoldne) ter ob 5. uri popoldne na **Slovenskem društvu Melbourne** v Elthamu. Somaševanje duhovnikov, ki pokopujemo na pokopališču Keilor, bo tam v soboto, 9. novembra 2013, ob 11. uri dopoldne.

V nedeljo, 10. novembra 2013, bo ob 11.30 dopoldne sveta maša v dvorani slovenskega društva **Ivan Cankar v Geelongu** ter nato molitve za pokojne pred njihovo kapelico Marije Pomagaj.

WODONGA: Molitve na pokopališču bodo na praznik Kristusa Kralja veseljstva, zadnjo nedeljo v cerkvenem letu, **24. novembra, ob 6. uri zvečer ter nato sv. maša ob 7. uri zvečer** v cerkvi St. Augustine's, 55 High Street, Wodonga.

MIKLAVŽ bo obiskal otroke na prvo adventno nedeljo, **1. decembra**, po maši. Učenci Slomškove šole se nam bodo predstavili s programom, ki so ga izvedli na koncertu v Canberri in še kaj dodali, pravijo. Zanje bo ta dan tudi sklep šolskega leta.

ADVENTNO ROMANJE V TA PINU bomo imeli v soboto, **7. decembra.** Iz Kew se bomo odpeljali ob 8.30 zjutraj. Ob 10. uri bomo imeli sveto mašo v cerkvi na vrhu hriba. Potem pa po kosilu iz romarske torbe nadaljujemo še s turistično vožnjo v izbrani kraj.

NA SVETI VEČER, v torek, 24. decembra 2013, bomo imeli tudi letos zgodnjo polnočnico ob 9. uri zvečer na dvorišču pred lurško votlino.

ROMANJE V PENOLO IN ADELAIDO bo od 26. do 30. decembra 2013. Odhod bo v četrtek, 26. decembra, po maši ob 9. uri dopoldne (maša bo ob 8. uri). Dve nočitvi bosta v mestu Mt. Gambier – od tam bomo v petek poromali v Penolo, kjer se nam bodo pridružili rojaki iz Adelaide. V soboto, 28. decembra, se bomo skupaj odpeljali v Adelaide, kjer bo v nedeljo, 29. decembra, na praznik Svete Družine, slovesnost žegnanja v naši slovenski cerkvi Svete Družine na 51 Young Avenue v West Hindmarshu. Slovesnost bo vodil nadškof Adelaide dr. Philip Wilson. V ponedeljek, 30. decembra, bomo potovali nazaj v Melbourne, kamor prispemo pozno popoldne. Prijave sprejema Marija Anžič.

ČESTITKE IN ŽEGNA BOŽJEGA: Po sv. maši v St Albansu 8. septembra 2013 je p. Ciril blagoslovil prstana za poroko Anne Farkaš ter umetniško delo Eda Surina sv. Mary MacKillop, ki jo je naslikal kot darilo za prijatelja

Milica in Janko Dular sta letos obhajala 40. obletnico poroke. Janko pa je letos tudi praznoval 70 let življenja. Čestitamo in želimo še mnogo zdravih skupnih let!

Metka Grandovec je praznovala 70. rojstni dan. Nazdravili so ji prijatelji iz molitvene skupine.

Marjan Kontelj (četrti z desne) je v septembru 2013 praznoval 80. rojstni dan. Čestitali smo mu že med mašo v cerkvi Svete Družine v Bell Parku in še po sveti maši pred cerkvijo.

SVETI KRST: XAVIER NOAH TOMAZIN-NOTARO, rojen 15.06.2013, Clayton VIC. Mati Kathlyn Kandys Tomazin-Notaro roj. Tomazin, oče Mark Notaro. Botra sta Kasia Williams in Steven Notaro. Sv. Ciril in Metod, Kew, med nedeljsko mašo, 29.09.2013. NATASHA ELIZABETH GARROW, rojena 23.05.2010, Subiaco WA. Mati Branka Elizabeth Žugič roj. Žugič, oče Michael Ashley Garrow. Botra sta Paul in Suzanne Cudmore. Sv. Ciril in Metod, Kew, 12.10.2013. Čestitke staršem, botrom in starim staršem!

Toneta Iskra za njegov 80. rojstni dan.

Tone Bogovič (na fotografiji z ženo Olgo) je 15. oktobra 2013 praznoval 80 let. Čestitamo mladostnemu Tonetu z dobro kapljico mu želimo in Božjega žegna še naprej!

ODŠLI SO OD NAS

KRISTINA JANEŽIČ roj. VEKAR je umrla 25.08.2013 v domu starejših Sir Donald and Lady Trescowthick Centre v Prahranu. Rojena je bila 19.12.1930 v vasi Koče pri Postojni. V Melbourne je prispela na ladji La Flaminia leta 1957. Nekaj let je delala v Sydneyu, decembra leta 1960 pa se je v Moonee Ponds poročila s Francem Vekarjem. V Kew sta živela 45 let in rada prihajala v našo cerkev ter bila velika dobrotnika. Pogrebno mašo smo obhajali v naši cerkvi v Kew 30.08.2013. Pokopana je v grob moža Franca na pokopališču Botanical Gardens Springvale. Franc je umrl 17.04.2013. Sožalje hčerki Aleksandri z možem Timom in sinovoma Michaelom in Nicholasom.

FRANČIŠKA ŠKRBIČ rojena PETERNEL je umrla 13.09.2013 v bolnišnici Western Hospital v Footscrayu. Večer prej je prejela zakrament sv. maziljenja. Rojena je bila 12.02.1938 v vasi Lajše pri Leskovcu nad Škofjo Loko kot najmlajša v družini devetih otrok. Poročila se je v Kranju s Pavletom Škrbičem iz Srbije, ki je v Kranju služil vojaški rok. V Avstralijo so prispeli maja 1969. Molitev rožnega venca za pokojno smo imeli v kapeli pogrebnega zavoda Ern Jensen Funerals v St. Albansu 17. septembra, pogrebno mašo pa v bližnji župnijski cerkvi Sacred Heart v St. Albansu naslednji dan. Sledilo je slovo v kapeli Chapel of Repose krematorija v Altoni. Sožalje možu Pavletu, hčerkama Dawn (Dragici) in Betti (Branki) ter sinu Paulu in družinam. **MAGDALENA (LINA) ISLINK roj. TRUBSWETTER** je umrla 17.09.2013 v Eppworth Hospital v Richmondu. Rojena je bila 07.05.1926 v Nemčiji. Pogrebni obred smo imeli na pokopališču Macedon 23. septembra 2013. Sožalje možu Adiju. Adijeva mama Amalija roj. Černetz je bila doma iz vasi Breg pri Slovenskih Konjicah (umrla je leta 1975).

STIVAN (ŠTEFAN) FRANC BERGOČ je umrl 17.09.2013 v Monash Hospital v Claytonu. Rojen je bil 13.02.1963 v Melbourne. Živel je z boleznijo in takšnega so sprejeli in vzljubili domači in njegovi prijatelji iz Adult Care centra, ki so mu lepo spregovorili v slovo. Zelo ga je prizadela smrt mame Helene 2. novembra 2010, na katero je bil zelo navezan. Rožni venec zanj smo molili v kapeli Allison Monkhouse Pioneer Chapel v Springvale v sredo, 25. septembra. Pogrebna maša je bila naslednji dan v cerkvi St John Vianney v Mulgrave ter nato pokop na Arnold Lawn, Springvale Botanical Cemetery. Sožalje očetu Francu, bratu Davidu ter tetam Tončki in Cvetki Bergoč, Milki Grgič, Vidi Urbančič, stricema Miru Bergoču in Jakobu Urbančiču ter teti Rafki v Sloveniji.

JEANETTE (GINA) POSTREGNA roj. VOGRIG je umrla 24.09.2013 v bolnišnici v Yarrowongi. Rojena je bila 28.08.1950 v Bairnsdale v Gippslandu. Bila je najmlajša hčerka v družini sedmih otrok. Oče Antonijo in mama Jolanda sta prispela v Avstralijo iz Beneške Slovenije že pred vojno, leta 1938. Molitve zanje so bile v cerkvi Resurrection Catholic Church v Keysborough 30. septembra, pogrebno mašo pa sva darovala naslednji dan, 1. oktobra, domači župnik Fr. Brian Collins in p. Ciril, ob lepem sodelovanju domačih in polne cerkve. Pokopana je na pokopališču Springvale. Sožalje možu Damianu, sinu Anthonyju, hčerkama Elaine in Taniji, sestri Mary Prosenak z možem Stankom in družini, sestri Elzi Kumar, bratoma Luigiju in Robertu z družinama ter družinama pokojnih bratov Joe-a in Eddieja. V osmih mesecih so iz družine Vogrig umrli za rakom trije: dva brata – Joe in Eddie – in sedaj najmlajša sestra Jeanette. Zadnjo nedeljo v letošnjem avgustu sem jo p. Ciril obiskal po maši narodov v bolnišnici Peter MacCallum Cancer Centre v bližini katedrale sv. Patrika v Melbourne. Polna vere in upanja je prejela zakrament sv. maziljenja in sv. obhajilo.

ANA NEMEC roj. GERKEŠ je umrla 26.09.2013 v bolnišnici v Geelongu, kjer ji je duhovnik dva dni prej podelil zakramente. Rojena je bila 05.03.1928 v Gomilicah v Prekmurju. Živeli so v Geelongu, Ballaratu in St. Albansu. Pogrebni obred je bil v kapeli pogrebnega zavoda Nelson Brothers v Suhshine 2. oktobra 2013. Pokopana je na pokopališču Keilor v grob pokojnega moža Jožeta (umrl leta 1998). Sožalje hčerkama Susi v QLD in Zdeni ter sinu Joe-u v Geelongu, vnukoma Doni in Jožetu Gomboc v QLD ter sestri Mariji Trner in družini v Melbourne.

Ob koncu tega zapisa še lepa misel, ki smo jo slišali pri pogrebni maši pokojne Jeanette Postregna:

»The safest place in the world is in the centre of God's will, and the will of God will never take us to a place where the grace of God will not sustain us.«
pater Ciril

Potepanje po poteh mladosti in drugih krajih

Cilka Žagar

Mesec dni sem letos preživela v spomladansko oblečeni Sloveniji, kjer sem sinu predstavila našo slovesno razpoloženo številno družino in ljubljeno domovino. Moja sestra Jožica pravi, da doma vedno praznujejo. In res smo tudi tokrat praznovali poroko, birmo, rojstne dneve, obletnice in obiske veselih sorodnikov in prijateljev. »Jaz sem vedno vesel, ker vem, da me najboljše še čaka«, pravi svak Franci. On je seveda župnik in se veseli večne sreče.

Slovenija je najlepša dežela na svetu. Ljudje so prijazni in gostoljubni. Hrana je odlična in poceni. Trgovine so založene. Vsi so lepo oblečeni, živijo v skrbno urejenem okolju, vozijo nove avtomobile. Moj sin se je nad vsem tem navduševal. »Zakaj pravijo, da je tu kriza?«, je vprašal sestrčno.

»Kakšna kriza, tako dobro nam še nikdar ni bilo!«, pravi sestrčna. Nekaj časa so bili ljudje navdušeni, ker nam je šlo vsak dan boljše. No, zdaj, ko so se navadili, da je vsak dan boljše, so razočarani, ker se je stanje malo ustalilo. »Trgovine so prenatrpane, pa ni denarja, da bi lahko kupili vse kar ponujajo«, pove bratranec. »Ni več lepo iti v trgovino, ker si ničesar več ne poželijo«, pravi stara mama.

»Ljudje se ničesar več ne razveselijo. Nimam pojma, kaj bi komu podarila«, trdi nečakinja.

»Seveda se dobi vse, le ljudje so brez služb in si ne morejo privoščiti niti osnovnih stvari. Nekateri res imajo vse, barabe!«, tako se jezi sosed.

»Nekateri več delajo«, jo miri njen mož.

Nekateri so se znašli. Saj vemo, kateri so bili pri koritu. Zdaj so njihovi otroci poceni pokupili in podjetja so bankrotirala. Ljudje pa živijo v strahu za službo. Ni denarja za kruh. Nikdar ni bilo toliko korupcije. Tako pripoveduje sosed.

V novem režimu je vedno več takih, ki so na hitro obogateli in vedno več je revežev. Kmet pravi, da se vsak bori samo zase in za svoje. Seveda boš najprej poskrbel za svoje. Tako je vedno bilo. Komu boš pomagal, če ne svojim. Prej so vsi imeli delo, zavarovanje in možnosti za izobrazbo, zdaj pa nobenemu ni več zagotovljeno, kaj bo jutri.

Zdi se mi, da je enako povsod po svetu. Ljudje krivijo nepotizem in korupcijo. Mediji razkrinkajo vse, kar je prej bilo prikrito. Seveda se zavedam, da je nekaj osnovnega, da imaš zagotovljeno prihodnost. V ta namen imamo zakone in družbeno ureditev. Hočemo, da so nam stvari zagotovljene za dlje časa. Vsi smo zaskrbljeni zaradi hitrih sprememb. Ko se ravno naučim pritiskati na prave gumbе, se vse popolnoma spremeni.

S sinom sva poslušala slovensko govorico in petje. Ljudje so nama čestitali, ker govoriva slovensko,

medtem ko zdaj prodira v Slovenijo angleščina. Dogaja se nekaj podobnega, kot se je nekoč, ko sta se širila kot pogovorni jezik nemščina in srbohrvaščina. Zdaj govorijo srbohrvaško samo še čistilci in drugi delavci, ki so predstavniki nekdanjih bratskih narodov. Ti „po pol“ bratje so prišli v Slovenijo kot mi v Avstralijo, da bi otrokom omogočili bodočnost, da bodo enkrat hodili v kravatah. Slovenci so večinoma tako ali drugače diplomirani in neprimerni za umazana dela. Lastniki podjetij pa so vse pogostejše tujci. Nekoliko me je zaskrbelo, da bomo Slovenci izhlapeli kot rosa na soncu. Mladi sicer trdijo, da je vse ful, kul. Tudi v novejši slovenski literaturi tako piše. Le mi staromodni ljudje se bomo morali navaditi na novo pojmovanje domovine.

Res je, da moderne poezije že davno ne razumem več, čeprav sem literaturo vedno imela rada. Rada sem brala slovensko, angleško in srbohrvaško. Zdaj imamo nekoliko pomešano, okrašeno s tujimi grobstmi, ki popestrijo literaturo, da je privlačna za tiste, ki so prenasršeni z modrostmi staromodnih piscev. Strokovnjaki pravijo, da mora literatura biti odsev resničnega življenja. To resnično je. Vsa umetnost je slika naroda. Moja generacija je že davno iz mode.

Udeležila sem se srečanja s sošolci, ki so sedaj upokojenimi učitelji in so poučevali v zadnjih petdesetih letih po Sloveniji. »Ni več discipline, idealov in vrlin«, pravi sošolka. Deloma krivimo sebe, ker smo bili učitelji in starši. Tolažimo se s tem, da so stari vedno bili v skrbeh za mladino, ki išče nove mejnike. Vidim, da so tudi moji sošolci postali nesodobni.

»Mladi so še vedno idealisti«, pripomni prijateljica. Zdaj se veliko bolj zavedajo pomembnosti zdravega okolja in prehrane. Začeli so obdelovati in negovati zemljo; na vrtničkih in njivah pridelujejo hrano in v novi rasti najdejo zdravje za dušo. Slovenci smo priden, skrben narod. Negujemo vrtove, družine in naravo nasploh. O tem ni dvoma. Vsak košček Slovenije je skrbno urejen in negovan. To moram pohvaliti.

Prijateljičin mož predlaga, da bi se morali kot narod vprašati, v čem smo najbolj uspešni in tako izboljšati še ekonomijo. Šolamo mladino in ta pametni potem iščejo boljše možnosti drugod. Pri nas pa nezaposlenost raste. Ni pravega vodstva. Njegova žena doda, da je premalo narodne zavesti in ponosa. Sosed pa vpraša, kaj mislim, v čem smo pa dobri. Slovenija je dobra v športnih disciplinah, še posebej v ekstremnih športih na vodi in v gorah. Tako pravi njen sin. Bolj bi morali propagirati turizem. Njegov oče pravi, da se počasi vračamo k sebi. Politična razburjenja, navdušenja in razočaranja se bodo poglela. Vsak se bo umiril na svojem vrtničku. Moj sin pravi, da po radiu sliši, da kritizirajo politike. Ljudje so končno spoznali, da smejo kritizirati. Profesor

pojasnjuje, da zato kritizirajo vsevprek, čeprav ne vedo, kaj je narobe, če je kaj narobe, in kdo je kriv in kako napake popraviti. Teta pravi, da Cerkev uči, da moramo ljubiti svojega bližnjega kakor samega sebe. Današnji ljudje se požvižgajo na svojega bližnjega. Njena hčerka celo zatrjuje, da so v času socializma bolj skrbeli drug za drugega. Oče pa reče: »Oh, daj no, ista figa je bila, eni so imeli vse, drugi pa so morali biti tiho in tako plesati, kot so tisti na vrhu dirigirali.«

Zlato pravilo pravi, da česar ne želiš sebi, tega ne delaj drugim. Študent iz mesta, ki ima smisel za humor, se oglasi: »Zdaj pa se to pravilo glasi: pravila pišejo tisti, ki imajo zlato«. Učili so nas, da so voditelji pravični in nezmotljivi; morali smo molče sprejeti vse, kar so delali. Teta tarna, da sedaj nobeden nikomur ne zaupa več. Oče trdi, da ni moralne avtoritete, da so ljudje izgubili zaupanje v vodstvo. Naša skupnost razpada. »Težko je vladati narodu, ki je ideološko razklan«, modruje profesor. Vsi si želimo pravično družbo, vendar se težko odrečemo osebnim koristim. To je človeška narava.

Ti pogovori me spomnijo na starše mojih avstralskih aboriginskih učencev, ki tarnajo, da njihovi otroci ne vedo več, kaj je prav in kaj ni. Oblast je otrokom dala denar, da delajo, kar hočejo. S tem je staršem vzela avtoriteto. Tako nihče ne vzgaja njihovih otrok.

Ljudje ne gredo več na volitve, ker ne vedo za koga voliti. Kmet se jezi, da je samo 40% šlo na volitve. »To so ljudje iz prejšnjega režima, ki volijo zato, da branijo svoje interese«, soglaša stara mama. Volitve bi morale biti obvezne, da bi tako dobili pravo sliko, kakšno je ljudsko mnenje. Drug drugega podpirajo in si podeljujejo privilegije. Tako se obdržijo na oblasti. S tem soglaša stari ata. Jaz pa vprašam, kako je s to korupcijo, ki je razširjena vsepovsod. Po osamosvojitvi smo bili vsi složni in navdušeni. Takrat je Spomenka Hribar pozivala: »Ustavite desnico!« No, zdaj pravijo: »Ustavite Janšo!« Tako je dejala stara mama. Stari ata pojasnjuje, da vsi vemo, kdo je kriv, da je bankrotirala država. Kmet razloži, da reveži niso nikdar imeli prilike. To so lahko naredili samo tisti, ki so imeli stolčke v prejšnjem režimu. Politiki očrniyo tiste, ki so sposobni, samo da lahko skrijejo svoje grehe. V Sloveniji ni bilo lustracije. Vse dokumente so uničili po osamosvojitvi. Tako ni dokazov za to, kaj je kdo prej bil in delal. Na ključnih mestih so isti ljudje. Nečak razlaga, da so prej upravljali z ljudskim premoženjem, zdaj pa so si prisvojili ljudsko imovino in postali kapitalisti. »Sama propaganda«, pove njegova žena. Ljudje nasedejo besedam. Spremenili so imena organizacij, a na vrhu so ostali isti. Ko so prodajali delnice, so jih pokupili tisti, ki so imeli denar. Postali so lastniki podjetij in ta podjetja izčrpali z odplačevanjem kreditov. Podjetja propadajo, ker niso investirali v podjetja in zato delavci ne dobijo plač, nekateri pa so izgubili službe. Gospa iz Ljubljane

skuša razložiti, da je prizadeta vsa ekonomija, ker ljudje nimajo kupne moči. »Nemci odplačujejo kredite na en procent obresti, mi pa pet procentov. Kaj nismo vsi v Evropi?«, tarna prijateljica. Njen sin trdi, da investitorji zahtevajo višje obresti, če investicije niso varne. To je svetovni trg. Kako naj potem tekmujejo na evropskem trgu? Trgovine so založene in cene sorazmerno nizke, a denarja ni. Gostilničarka tarna, da ljudje ne pridejo več na kosila. Majhni smo najbolj prizadeti. »Nikomur več ne verjamem«, pravi njen sin. Stoletne sanje Slovencev o idealni Sloveniji, kjer bodo Slovenci sami sebi gospodarili, te sanje se niso popolnoma uresničile. To me spominja na zaljubljenca, ki se po poroki srečajo z vsakdanjostjo. Nekateri postanejo močnejši v premagovanju ovir, drugi se oviram izognejo in iščejo novega, idealnega partnerja, dokler se eni in drugi ne sprijaznijo z vsakdanjostjo. Pripomnim, da vsi nekoliko žalujemo za ideali mladosti, ko smo verjeli v popolno, večno srečo z idealnim partnerjem. Verjeli smo tudi v idealno družbo, kjer bomo vsi ljubili svojega bližnjega. Moja sestra pa pove: »Prevelika pričakovanja so kriva za razočaranja.«

Slovenski narod je izgubil nedolžnost in žaluje za njo. Sprašujejo se, kdo je kriv, da nas zdaj naši ljudje ogrožajo in izkoriščajo? Za kaj smo se borili? Tako pravi njen mož. Anarhist mrmra: »Mogoče bi bilo bolje, da bi nam vladali tujci, ki to znajo!« »Vsi smo žrtve sedmih poglavitnih grehov«, pove stara mama pol naglas. Lenoba, lakomnost, požrešnost, zavist. Dandanašnja nečistost in napuh sploh ne prideta v poštev. Jezimo se, ker smo požrešni, lakomni in nevoščljivi tistim, ki imajo več. Preleni smo, da bi se potrudili in kaj popravili.

Brala sem knjigo Stanka Gerjolja: Živeti, delati, ljubiti. On primerja današnje družbene in osebne odnose s svetopisemskimi. Nič se v bistvu ni spremenilo. Iščeemo smernice k večni sreči, vendar že Tomaž Akvinski je povedal, da ni večne sreče na tem svetu. Vedno hočemo nekaj več in potem živimo v strahu, da bi to izgubili. »Žalovanje za mladostjo obleče preteklost v rožnate barve. Bolečine mladih dni so pozabljene; ostanejo le rožnati spomini«, pravi moja sestra. Sanje so vedno bolj razkošne kot vsakdanjost in iluzije se redkokdaj v celoti izpolnijo. Verjetno se bomo morali sprijazniti s tem, da delamo napake, ko iščeemo pravično in pošteno družbo. Nič se v bistvu ni spremenilo.

Tako sem se po čudovitih dneh potepanja vrnila v svoj vrtniček. Vsakdanjost je manj razburljiva, a tudi manj utrudljiva. Zdaj le še od daleč opazujem slovenska praznovanja in politiko. Kljub vsem protestom ali mogoče prav zaradi njih, sem prepričana, da so doma še pametni idealisti, ki bodo nadaljevali boj za lepšo bodočnost Slovenije in Slovencev.

Raziskujmo Slovenijo z avtomobili

Budget ali Avis

Vas Sorica je skupaj s svojimi zaselki nekaj posebnega.
Tudi zato, ker se je leta 1283 naselilo prvih osem priseljencev s Tirolskega.
Njihovi nasledniki so zaradi skoposti narave bogatili naselje s svojo pridnostjo,
iznajdljivostjo in svojevrstnimi okusi svoje dobe.
O tem pričajo imena gora, priimki in ledinska imena.

Vasica nosi v sebi lepoto,
svetlobo jutra, tišino noči.
Vasica nosi v sebi ljubezen,
pesem, veselje otroških oči.
Vasica nosi v sebi zvestobo
do hiše domače in rodne prsti.
Pridi popotnik,
postoj, se naužij!

Discover Slovenia with us

Budget
Rent A Car Slovenija

www.budget.si

Telefon: + 386 4164 4626

Email: info@budget.si

AVIS

We try
harder.

+386 40 860 963

www.avis.si

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: vca@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si/>

Veleposlanik: dr. Milan Balažic
Konzularne zadeve: mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit, O' Malley ACT 2606
PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

**SLOVENSKO
SOCIALNO SKRBSTVO
IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101
Telefon/Fax: 03 9853 7600
e-mail: slovelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure in vsak prvi in tretji četrtek v
mesecu od 10.00 do 12.00 ure,
če se predhodno dogovorite po telefonu.

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155

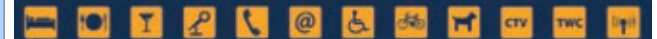
Branch Manager – Leigh Fisher

For 24 hour service and enquiries please telephone our
Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

cityhotel
L J U B L J A N A

SLOVENIA
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

disability friendly
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN the

of the city
KRAJC Hotels Ltd
PALMATINOVA 15
SI-1000 Ljubljana

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ: Tihožitje barv slovenske jesenu v odsevu.

NASLOVNA STRAN SPODAJ: Finale 39 slovenskega koncerta v Canberri.

NOTRANJA STRAN OVITKA – STRAN 2: Praznovanje nedelje po koncertu v Canberri.

XAVIER NOAH TOMAZIN NOTARO - je prejel sv. krst v Kew, 29.09.2013.

Andrew Žičkar za mešalno mizo med koncertom v Canberri in spodaj še utrinek v dvorani.

Nekdanja avstralska Slovenka, učiteljica in organistka Lidija Lapuh, ki sedaj dela za Harvey Norman v Ljubljani, se je poročila 31.08.2013 z Janezom Balohom iz Zgornjega Tuhinja. Čestitamo!

PREDZADNJA STRAN OVITKA: CHRISTINA PASE nam je poslala fotografijo in zapisala: *I had my confirmation on Friday 30th August at 7pm at St. Joseph's Parish Malvern. The mass was conducted by Father Laurie McNamara and Bishop Peter Elliott. There were over 30 confirmation candidates on the night.*

MARCUS BOGOVIČ je bil tudi pri sveti birmi in nam je napisal: *I received the Sacrament of Confirmation on 28th July 2013 at St Gregory the Great Church in Doncaster. My sponsor was Paul Bogovic. The celebrants were Monsignor Terry Curtain, Monsignor Anthony Ireland and Father Ciril Bozic. Thank you Father Ciril for celebrating this special occasion with my family.*

NATASHA ELIZABETH GARROW je bil krščen v Kew, 23.09.2013.

Praznovanje zakramenta svete birme, 40. obletnice cerkve in jubilejev patra Valerijana in p. Darka, 13.10.2013.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Pater Stane Zore: naslovnica zgoraj. Marija Anžič: naslovnica spodaj, stran 2,5,6,7,12,19,23,25,26,27,28,29, 30,31,41,42,43,44,45,51,52. Katlyn Notaro: 2. Lidija Lapuh: 2. Pater Ciril: 4,13,41,44. Maria Iskra: 11. Mirko Cuderman:15,52. Fanika Knap:16. Pater Darko: 17,18,21. Martha Magajna:32,33,35. Štefan Šernek:36,37. Frances Urbas: 42. Christina Pase: 51. Marcus Bogovič:51. Florijan Auser: 48,51.

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$100: L & N Novak. **\$50:** Vida Kravos, Josephina Kunek, Srečko Brožič. **\$30:** Frank Rozman. **\$20:** Zvonka Žabkar, Marija Skok, Ivanka Smrdelj, Štefan Šernek. **\$10:** Hermina Volk, Angela Gustinčič, Lojzka Fistrič, M. Pajmon, Lojze Paljk. **\$5:** Ivanka Bole.**ZA MISIJONE: \$400:** Frank Rozman. **Za misijonarja PEDRA OPEKA: \$300:** N/N. **HVALA VSEM DOBROTNIKOM!**

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florijan Auser, Mirko Cuderman, Zorka Černjak, Dan Furlan, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Marija Grosman, Marija Iskra, Fanika Knap, Jože Košorok, Lenti Lenko OAM, Martha Magajna, Anica Markič, Matilda Martinčič, Ivan Rudolf, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2013** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 100 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB:** 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Florijan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

The Orrong Hotel Zorka's Bistro

Our new exciting Zorka's Bistro at The Orrong Hotel is now open!

Come & try our variety of classic pub & restaurant meals plus our specialities:

Traditional Hungarian Goulash, Kassler with sauerkraut & bread dumplings, Kransky with mash & sauerkraut plus best in town Apple Strudel - a 600 year old recipe!

709 High St Armadale Vic
PH: 9509 3242

Christina Pase
in Marcus Bogovič pri sv. birmi.

